

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Mal

Class No. 894.8123

Book No. R 744 p

M. L. 38.

201/PC-81-50 L.NL/92-14-R 91-20,000.

മിതാതി ഗുണാവലി.

പറഞ്ഞോടിപരിണയം.

കിഴക്കുപാട്ട് കാമൻകുട്ടി മേനോൻ
എഴുതിയത്.

പ്രസാധകൻ:

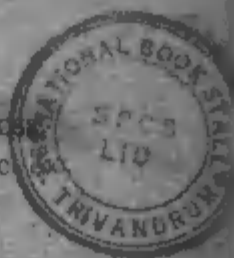
വെള്ളാപ്പള്ളൽ നാരായണ മേനോൻ.

കോപ്പി 1500

TRICHUR.

THE MANGALODAYAM PRESS
PRINTERS, PUBLISHERS, & CO.

Rights Reserved.

വില. രൂപ 8

Mal
394.8'23
R744p

മുഖവുര.

പരമേശ്വരീവരിണയം ചുവർമ്പൽ ആദ്യകാല പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഞാനാണ് അതഴിയിൽ നിന്നു വലക്കം ഗമിച്ചിരുന്ന. ചിലർ ഏതോട് വേറിട്ടുതന്ന ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഇവ പരമേശ്വരീവരിണയം കർത്താവ് ജ്യോതിഷനായ കിഴക്കേ പ്രാട്ട് കണ്ണമേനോൻ സബ്ബി അധർമ്മന്റെ വേദകർമ്മം അതിരസികരം ബഹുസമർത്ഥനായ അന്തർദ്ദേശനായവർകളാണെന്ന് ഇപ്പോഴല്ലാവരും അറിവുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു സംസ്കൃതത്തിൽ സമോദ്യംപോലെ അറിവുള്ളതുടക്കെ ഇദ്ദേഹം മേവിയം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചതാണ്. മലയാളവകുലം ഭാഗിയിൽ ഏഴുതും. കേരളപത്രികയിൽ ഇദ്ദേഹം സമസമായ അനവധി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാവിനോഭിനിയിൽ ഒരു ഏടപ്രളയിന്റെ മിഥുനാശി ഏഴുതിയത് ഇദ്ദേഹമേ എന്ന് ഏനിമ സമയമുണ്ട്. മരിക്കൽ അങ്ങിനെ മെന്റുതന്നെ എന്ന് ഏതോട് പ്രസ്താവിച്ചതായി രാജിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ഉപസമകരേണ്ട ആരംഭമുതൽ ഇന്നേവരെ ഒന്നാകെ തി എണ്ണത്തക്കതായ കേരളപത്രികയുടെ പത്രാധിപരും ഉടമസ്ഥനുമായ ചെങ്കുളത്ത് കുഞ്ഞിമ്മാൻ മേനോൻ

നവർകളുടെ അതിഥികളായി ഓമൻകുട്ടികളെക്കൂടി
അനന്ദം കൊണ്ട് ചാലപ്പുറത്തു പോയസമയം ഗ്രന്ഥക
രായ് ഈ പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപായി
ഒന്ന് പരിശോധിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ് ഏതെങ്കിലും വശം
തന്നപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ സംഭവം മുഴുവനും ഒരു വ
രിയുണ്ടാക്കി അവിടുവിടെ ചിലർ കാരണം ചെല്ല
തായ ഒരു ഇന്ത്യയിലേക്ക് എവിടെ യാത്രയാകുവാൻ
പ്രവർത്തിച്ചു.

മറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇതിനെയുള്ള ഫലിതസമ്മിശ്ര
മായ പുസ്തകങ്ങളിൽ വിരക്തിയുണ്ടെന്നും അവർക്കു
കാണില്ലാത്തവർ വളരെ പ്രയത്നമാണെന്നും കാരണം
പലതാണ്. അതു കേവലം അവാസ്തവമാണെന്നും പറ
ഞ്ഞുകൂട. നോക്കുമ്പോൾ യോദ്ധാക്കൾ വല്ലതു
പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തത്വ
പരമം ഇന്നുതന്നെ അറിഞ്ഞു കിട്ടിക്കൊണ്ടു തട്ടിയ
മുട്ട് പറയാനോ സാധിക്കാതെ, ദോഷമോ മത്സരമോ
മുരോപിച്ചു കൂടുന്നതിൽ ദോഷം വരുന്ന യോഗ്യ
സ്ഥാനത്തെ ധാരാളമുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ വിചാരിച്ചു
അസമകാലിക നാട്ടുകാരായ ചില സാമൂഹികന്മാരുടെ
ധാരാളതയോടുകൂടുന്നതെന്നു കാണിക്കാം. ചില
പ്പോൾ ഇതിനെയുള്ള ഫലിതങ്ങൾ എത്ര സ്വാഭാവിക പ
രത്തരംകൂടി ധരിക്കാൻ ശക്തിയില്ല. അധികവും
ധർമ്മാനുഷ്ഠിതി പൊട്ടിച്ചുതന്നു തലയിൽ കടക്കുന്ന
നാട്ടുകാരെക്കൂടി പറയുമ്പോൾ ആ വകയായും

മുഖവുര

ഇതിന്റെ മേൽക്കൂർപ്പം ഇവർ എടുത്തിട്ടില്ലെന്നതന്നെ പരമം. കണ്ടലത്ത്, ഇന്ദുലേഖ, മീനാക്ഷി, സമസ്തതി എന്നു പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചാൽ മാത്രമേ, പണ്ടാക്കിയിരുന്ന യന്ത്രിക ഫലിതം മുഴുവനെ മനസ്സിലാക്കൂ. കേവലം നോക്കുവാൻ മാത്രം എഴുതിയതല്ലെന്നതിലും ഇതിലെ കടകളെന്ന് മറ്റ് മറ്റ് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വളരെ സാരമുണ്ട്. ഇതിനെത്തന്നെ മായാകവികളെന്നു നമിക്കുന്ന ചിലരുടെ കഥാപുരയിയും അറാൻ കൈകിയിരിക്കുന്നു.

കാലിക്കാലം കേവലമായി } വേണ്ടതിൽ കാലിക്കാലം നാകുന്നു.
 മറ്റൊരു ഗാനം വ്യ. ൨ ന്നു }

അ വ താരി ക ള

മലയാളഭാഷയിൽ നോവൽപുസ്തകങ്ങൾ നിമിത്തം ജ്ഞാനി ആകയാൽ ആവക പുസ്തകങ്ങൾ ഏഴതിലധികമുള്ളതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ഏതൊരു പുസ്തകം വായിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയാൻ വളരെ കഠിനമായി യത്നം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. ഇതിൽനിന്നും സാധിച്ചാൽ വേണ്ടി പല പല പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു കണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് നോവൽ അറിയാൻ തരമുള്ളവർ “സാധാരണമായി ചർച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ള” പുസ്തകത്തിന്റെ പുറത്തു ഏഴതിലധികമുള്ളതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയാമായിട്ടു കണ്ടു തരമുള്ളവർ നോക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് വായിച്ചു വല്ല വിചാരത്താൽ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നും ഇത് കയ്യിൽനിന്നും വായിച്ചുപോയി എങ്കിൽ നമ്മുടെ കയ്യിൽ പുറത്തുവരുന്ന ഒരുത്തരാൽ അതു വേണ്ട എന്നു വെച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് കാൽ മലയാളം എന്നു കേട്ടാൽ തികച്ചും കഷ്ടമായിത്തീർന്നു എന്തിനാൽ നല്ലവണ്ണം അറിയാൻ കഴിയാതെ വന്നുവെന്നു തന്നെ കരുതിയാൽ മേലിൽ വ്യസനിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നു തോന്നിപ്പോന്നു എന്നു കരുതിട്ടുണ്ട് അതു വേണ്ടെന്നുവെച്ചത്. മലയാളത്തെ ആലോചന കർമ്മത്താൽ മേൽപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷിൽ “വെ

വർദ്ധി വാവൽ" മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലുള്ള കഥകൾ നല്ല സമയങ്ങളായതാണെന്നു വാങ്ങോദ്ധ്യയായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനിന്നിന്ന് എല്ലാംകൂടി കൂട്ടിച്ചിട്ടിച്ച് ആകപ്പോടെ ഒരു വരിയ കഥാശാക്തിത്തീർത്താൽ കാഴ്ച വർദ്ധിക്കുമെന്നു കരുതി അതിന്നു ഉദ്യമിക്കുമ്പോഴാണ് "കുസലത" പുറത്തുവന്നത്. ഇവിടെയ്ക്ക് ആകീകവി എന്ന പേര് കിട്ടാൻ കരാ പ്രയാസമെന്നു എന്നു വന്നതിനാൽ അതിയായ കണ്ണിതം ഉണ്ടായി എങ്കിലും ഞാൻ ഏഴുതാൻ പോകുന്ന പുസ്തകത്തിലെ കഥാസാരവും കുസലതയിൽ കവിതയുവന്നാൽ എന്റെ യോഗ്യതക്ക് അത്ര ഹോസി സംഭവിക്കയില്ലെന്നു സമധാനിച്ചു. എന്നിട്ടും പുസ്തകം ആരംഭിക്കണമെന്ന സമ്പ്രദായം ഒന്നാണായി തീർച്ചപ്പെടാത്തതിനാൽ പിന്നെയും കാലതാമസം വന്നു. എഴുപ്പത്തിൽ പേർസമ്പാദിപ്പാനുള്ള വിദ്യയാണു് ഞാൻ ആദ്യം ജ്ഞാപിച്ചത്. അതു കുസലതക്കാരനും കൊണ്ടുപോയി. പിന്നെ സ്വന്തം സൃഷ്ടിക്കാണെങ്കിൽ അത്ര വേഗത്തിൽ ഒന്നും തോന്നുന്നതും ഇല്ല. ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന കാലത്തു് "ഇന്നു ലേഖനം" "മിനാക്ഷി" മുൻ വന്നു ലഹരികൂട്ടാൻ തുടങ്ങി. എവിടെ ചെന്നാലും പഞ്ചതന്ത്രവേദനയും സൂരിയന്മതിരിപ്പാട്ടിലേയും ലഹരിതന്നെ. ഞാൻ വളരെ കഠിനമായി മോഹിച്ചുവന്ന സ്വന്തം ഈ കൂട്ടർ എല്ലാവരും കൂടി കവനംകൊണ്ടുപോകുന്നതു വിചാരിച്ച് അതിന്നു

തി അസുഖവും വ്യസനവും എനിക്ക് ഉണ്ടായതിനെ
എന്റെ ഗുണമേറിയ വായനക്കാർ മാറ്റുവെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ദുഃഖവെ
വാക്കായി ഇരിക്കുന്ന കാലം ഒരു ദിവസം രാവിലെ
ഒരു ഇന്ദ്രലക്ഷ്മിപ്പുസ്തകം കയ്യിലെടുത്തു ഒരോരോ മനോ
രഞ്ജയും വിവരമിച്ച് കടലാസ്സുകൾ ഒരൊന്നായി വെറു
ത്ത മരിച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അവ
താരിക ഒരു അശ്രുധനായി വരയിച്ചുനോക്കി. അതിൽ
ഇങ്ങിനെ ഒരു പുസ്തകം ഏഴുതേണ്ടതിന്നു ഉത്സാഹി
പ്പിച്ചത് ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ രാജ്യത്തുണ്ടെന്നും മ
റ്റും കണ്ടപ്പോൾ കാര്യം പററി എന്ന് വിശ്വസിച്ചു.
എനിക്ക് മനസ്സിൽ ഓരോ സുഖം തോന്നി. ഉടനെ
എന്റെ പ്രാണപ്രിയയോടു വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു
എന്നു രേഖപ്പെടുത്ത പ്രവൃത്തിക്ക് ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട
തിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്ക്ണ്ടായ മവിഷ്ഠത
മെല്ല പറയേണ്ടത്. ഞാൻ വലിയ കാര്യമായി പുസ്ത
കകർത്താവിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ശ്രേയസ്സിനേയും പുസ്തക
വിനയാൽ കിട്ടുന്ന ലക്ഷണത്തുകരിച്ചു വളരെ മനോഹര
മാവത്തോടെ പറവൻ തുടങ്ങിയതുകേട്ട് എന്റെ മ
റ്റു ഒന്നും മിണ്ടാതെ കട്ടിയെ കളിപ്പിപ്പാൻ ചോദന
കൊണ്ട് ഞാൻ മൌഢ്യംവെക്കാതെ പിന്നാലെ മെ
ന്നു പിന്നേയും ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനിന്ന
“നിങ്ങൾക്കു മറ്റു തെരാം ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ നാലു ന
ശ്ശുവാഴ വെച്ചു നനക്കത്തക്കി എനിക്ക് വേറെ പ്ര

തിരിയ്ക്കുക. കട്ടിയെ കട്ടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അടിച്ചു തളിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; വളിഞ്ഞു കറന്നിട്ടില്ല" എന്നുവെങ്കിൽ ഈ മാതിരി അങ്ങനെയുള്ളതും ഭോലികൾ വിറുപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. "എന്നു വിഷമമെങ്കിലും പിന്നാലെ പോയതുതന്നെ അമ്പലം ആയല്ലോ" എന്നുചൊന്നത് അതിയായ ബുദ്ധിമുട്ടായതോടെ ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒന്നും ഉറപ്പാക്കി എന്നി എന്നാ ചേർന്നു എന്ന് എന്നാലോചിച്ചു പലത്തന്ന കാലത്താണ് വിദ്യാർത്ഥിനോട്നിന്നിൽ "ആപ്താനി" എന്ന തലവർ ചകുത്താട്ടുകുടി ഒരു സാമര്യ ഉപദേശം കണ്ടത്. അപ്പോൾ ഏറ്റുവെണ്ടയ സന്തോഷം ഇന്നവിധമെന്നു വിവരിച്ചുപറയാൻ ആയിരം ഘണ്ടകളെ അഭിഷേകനാൽകൂടി അനുഭവിക്കുന്നു. ഉടനെ അതിലെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു പുസ്തകം ഏഴുതാൻ ആരംഭിച്ചു. ഏഴുതിനോക്കുമ്പോൾ ഇത്ര എളുപ്പമായി താരതമ്യം വസ്തുവും ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ലെന്നു വിശ്വാസം വന്നു. എന്റെ മനോരാജ്യം സഫലമാക്കേണ്ടതിന്നു നേർവഴി കാണിച്ചതന്നു കഥാകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം വെക്കുന്നതിൽ കണ്ണിരമന്ദനായനാർ അവർകൾ ആയുരാരോഗ്യസമ്പൽക്കേടത്തോടെ എന്നും പരിനാശി സമ്പന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ജഗദീശ്വരനെ ഏല്പാഴ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിന്നു "ജനകീപരിണതം" എന്നും "ജഗദീശ്വരപരമം" എന്നും കരാരം പേർ

വിളിക്കാതെ “പൊങ്ങുടിച്ചറിഞ്ഞത്” എന്നൊരു
 മനോഭാവം കൈപ്പാൻ വലുതായ കാരണങ്ങളും ഉ
 ണ്ടുണ്ട്. ഏതൊരു വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിലും അറിവുകാരെ
 കാണുമ്പോൾ അവർ സാധാരണയായ വിചാരിച്ച്
 അധികാരികളെ അന്തർദ്വൈതത്തിൽ അല്ലാത്തതെ
 മറ്റൊരു ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അന്തർദ്വൈത സാധി
 യ്ക്കില്ല എന്നൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായ കണ്ടറിയത്തെ
 വനകലയായാലും വ്യത്യസ്തമായി വേർതിരിച്ചു എന്ന്
 കിട്ടി കണ്ടെത്താനാ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുമാണ്. ഏതൊരു
 വായനക്കാരന്റെയും ധർമ്മം എന്തായാലും കീഴ്മറിക്ക
 യാണെന്ന് അവർ വിചാരിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ ഒന്നാ
 മായി സവിധം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കേരളനിവാസികളായ നമ്മുടെ ആദികാല
 ത്തിൽ കേരളപ്രാമുഖ്യമായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ കാല
 ശാസ്ത്രത്തിൽ ശ്രീപദ്മനാഭനാഥൻ കൊണ്ടുവന്നുവെട്ട
 ദൈവസ്തോത്രം സാമൂഹികമാണെന്നും ഭൂലോകത്തിൽ
 നിന്നു പുണ്യമായ സപ്തസ്വരത്തിനായി ചെല്ലുന്ന
 വെളി ജാതിക്കേടുംകൂടാതെ യഥാർത്ഥം അംഗീകരിച്ചു
 മിക്കുന്നതിൽ ദൈവലോകത്തു വഴങ്ങിപ്പോയതിനാൽ
 അവർ ഭൂലോകത്തു വന്നതിനാലേയും കീഴ്മറിയും വി
 ടാതെ കാലകളിനാലും കാലധർമ്മങ്ങളായിത്തന്നെ
 ഇന്നത്തുമാണ് അവരുടെ സാമൂഹികവും പുണ്യ
 യാതി പിതാവെന്നുള്ള മഹത്വത്തെ ഇന്നുവ
 രന്റെ അപ്പൻ ഇന്നുവന്നെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ ഇല്ല

കിലും ക്ഷേത്രശുദ്ധിനിമിത്തം സന്തതികളുടെ ദൈവത്വത്തിനു ഹാനി സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ ബുദ്ധർ ഇന്നും ദൈവതുല്യന്മാരാണെന്നും മറ്റുമുള്ള സ്ഥലചുരങ്ങസിദ്ധാന്തം നമുക്കു കേവലധാരാ സമുദാനം തന്നെണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തംകൊണ്ടു നമ്മുടെ ദൈവത്വവും സ്വത്വങ്ങളുമാണെന്നുള്ള അറിവാനവും ഇതുകൊണ്ടാകാം ഹാസ്യത്തിനു മാത്രം കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ നായന്മാർ അതത്തിലുള്ള പൂർവ്വികവാസികൾ ആണെന്നും ആയുർവ്വ്യാമാണർ കേരളത്തിൽ വന്നു സ്ഥിരവാസം ചെയ്തപ്പോൾ അവരുടെ ദാസ്യത്തിനായി കൂടെ വന്നവർ ആണെന്നും മറ്റുമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അഭിപ്രായം. ഇന്ദുരതി, കന്ദലത, ഇന്ദുലേഖാ മുതലായ സ്ത്രീനാമങ്ങളും, മരധവൻ, കേശവൻ, കൃഷ്ണൻ, ദാമോദൻ മുതലായ പുരുഷനാമങ്ങളും ആയുർവ്വ്യാമാണരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ളവരായാൽ ആ നാമധേയങ്ങൾ ആയുർവ്വ്യാമാണായി സമ്പ്രദിക്കില്ലാതെ വംശശുദ്ധിത്തോടുകൂടി ആദികാലംമുതലും കഴിഞ്ഞുവന്ന വംശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായാൽ പാടുള്ളതല്ല.

അന്യന്മാരും ഇതിലൊട്ടായില്ലാതെ ദൈവതികാരം അറക്കുന്ന സന്തതി നന്നായിരിക്കുമെന്നു മെളിപ്പറയുകയാണ്. ഗുണപരങ്ങളുടെ സന്തതിയായ കോവർകുതയെ ബുദ്ധർ ദുഷ്ടാന്തമായും പറയുന്നുണ്ട്. മൃഗങ്ങൾക്കു ചിലപ്പോൾ ആ വിധം ഗുണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ

ലും വംശശുദ്ധി ഇല്ലാത്ത ക്ഷത്രിയർ എത്ര മാനുഷവത്വത്തിൽ വന്നാലും ഉപരാധം വിടാതെ ബലസന്നായി ക്ഷത്രിയർ ഇരിക്കുന്നതു നരം എപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്ന മോശസ്ഥയാകുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഗാതികാനായകന്മാർ ജാതിയുക്ത ആദികാലം മുതൽക്കു വംശശുദ്ധിയോടും അതു നിമിത്തം വെഴുത്തുപോയതും കൂടി ഇരിക്കുന്ന തരവാദകളിൽ ആണെന്നു് ആയുരാരംഭത്തിൽ നാരായണങ്ങളിൽ നിന്നു എത്രയും പ്രത്യേകപ്പെട്ടവരായ പരശുരാമപരാജാധാരായയുടെ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തിത്തന്നുണ്. ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായി മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖന്മാരുടെ സ്വരൂപങ്ങളിൽ ഉള്ള സ്ഥാനാർപ്പങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു. അവരുടെ സ്വരൂപങ്ങളിൽ പണ്ടെങ്കിലും പണ്ടെയുള്ള നാരായണങ്ങൾ ചില ചരങ്ങൾ കണ്ടുൻ എന്നും ചാത്തു ഉണ്ണുമാൻ എന്നും മറ്റു മായിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സഹചാര്യം നിമിത്തം മിക്കതും സ്വരൂപങ്ങൾ വംശശുദ്ധിയില്ലാതെ കോവർകുഴതലിയിയിൽ പെട്ട് ആയുരാരംഭത്തിൽ ഇടയിൽ ഉള്ള മാരൻ, കൃഷ്ണൻ എന്നും മറ്റുമുള്ള നാരായണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ സ്വരൂപമയിരുന്ന കാണിക്കുന്നവരായ പൂർവ്വനാരായണങ്ങളെ ഇന്നും സ്ഥാനാർപ്പമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പ്രമുഖന്മാരുടെ പൂർവ്വചരിതം പരിചയമുള്ള വൃദ്ധന്മാർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യം എന്റെ വായനക്കാർക്കു് അറിവുണ്ടാകാവുന്നതാകയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ

ചന്ദ്രനായികാനന്ദകന്യാർ പരമേശ്വരീപരമേശ്വരീമാരുടെ
നാടകവിജയങ്ങൾ തന്നെ അവർ ഉൽകൃഷ്ടവർണ്ണനാ
മാണെന്ന് എന്റെ വിചാരം കൂടാതെ തന്നെ ഗ്രാമിക
ത്തരക്കത്തിലും മലയാളപ്രഭുക്കന്മാരുടെ സ്വരൂപമാരി
മയും നാമധേയമാനന്ദവും അറിയില്ലാത്തവർ ഈ
വിചാരം സമാധാനമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും നി
മിത്തം ഈ വിധം വരികുമില്ലതാനും.

ഇനി നായികയെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തതിന്റെ
ഉദ്ദേശമാണ് വായനക്കാരെ വരികുമില്ലിക്കുറുത്തത്. അ
തൊക്കെകൊണ്ടുതന്നെയും അഭിനയിക്കിക്കൊള്ളൂ എന്ന് കേൾ
വതി മുൻപിന്നെ ക്രമിച്ചാൽ എത്ര നൃത്തകൾ ഉണ്ടാ
കിലും അവയെ എല്ലാം ബഹുഭാവം ഭഗവതിക്കുറിച്ചല്ല
ന്ന നാടകവിജയങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സംഗതിയാക
ണം. സഭാഭരണത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്രി ഒരു സ്ത്രീയാ
മാണെന്നു അറിഞ്ഞപ്പോഴല്ല സഭയുടെ നല്ലൊരു മുഖ
ത്തിനെ “മനോഹരീരംഗസ്ഥല”മായി കല്പിച്ച അപ്പ
പ്പ്രായശ്ചം എന്നുവെണം അച്ചടിച്ച കടലാസ്സു മഷി
മുതലായുള്ള മനോഹരീകളായി തീർത്തു എന്റെ
വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ വിന്നു തീരെ വിട്ടുപോകേ
ണ്ടെന്ന കാലമായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീനായകത്വ
മൊഴ്സിപ്പ്രാധാന്യത്തെയോ പുരുഷത്തിന്റെ പ്രാധാന്യ
ത്തെ വഴിപാടെ സഹായിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തി
ന്മേൽ നമ്മുടെ നായികയായ പരമേശ്വരീക്കുട്ടി മുമ്പിൽ
പാടിനിൽത്താനും ഇനിയും കരച്ചുകൂടി കരണമുള്ള

ഇം പുറത്തുകൊണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു നമ്മുടെ നാമകരണാദി സാമൂഹ്യമായ പദങ്ങളാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സുലഭമായി ഉണ്ടാകുകയും ആ വിധത്തിലുള്ള പദങ്ങളാൽകൊണ്ട് മനോഹര പുസ്തകങ്ങളിൽ സവിസ്താരമായി വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടുനാളെ അനുഭവത്തിൽ ദൃഷ്ടമാകുകയും ദൃഷ്ടവ്യവസ്ഥിത പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതു ഉചിതമെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോഴും പദങ്ങളാൽകൊണ്ടു അനൗപമം വേണ്ടതാകുന്നു. അതിനും പുറമെ നാമകരണാദിയാൽ അലങ്കാരപ്പെട്ട ശുഭദേശം ഇന്നുതന്നെ പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥിപ്പാൻ വായനക്കാർ അസാധ്യമായിട്ടും നാമിക മനോഹരമായി മംഗത്തിൽ വിളങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് സ്ത്രീനായകത്വമുള്ള നാമകരണാദി പെൺകുലത്തലമെന്നും വായനക്കാർ എടുപ്പത്തിൽ 'ഉയർപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇവക സകലങ്ങളെ എല്ലാം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതിലേ സമ്പാദനീശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥകല്പനപോലെ ആണെന്നു വായനക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നപക്ഷം ഈ ഭാഗം അവർ വായിക്കുതെ മരിച്ചുകളയാനും പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ വളരെ സവിസ്താരമായി എഴുതേണ്ടതെന്നായിട്ടു ആദ്യം വിചാരിച്ചതിന്നും മറ്റും അദ്ധ്യായത്തിലെ "നീക്കോലി"യുടെ നിറം കറുത്തു വാലോട് തല കൃത്യമായ നീളമെഴുതേണ്ടതിന്റെ ഭീമവിസ്താരം ഇക്കിഴിസാ

മകൻ കരിയുടെ ഏകദം ഇവയെല്ലാം വിവരമായി
 പ്രസ്താവിക്കാത്തതുകൊണ്ട് എന്ന് ശങ്കിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഇ
 പ്പോൾ ഉള്ള യോഗ്യതയും ചെറുപ്പക്കാരും ആയ മ
 ഖയാലികൾക്കു ഏതുതരവും കഴിയുന്നിടത്തോളം ച
 വക്കായിരിക്കുന്നതാണ് സഹ. എന്നു സമയോചിതര
 യി ഏകൻ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉപദേശിച്ചു. അതിന്നു ദ
 ഷ്ടാനുഭവമായി “ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരായ യോഗ്യ
 താർ മുഖം രാത്രികളെ കൈകൾ ചെയ്യുന്നതു എന്നു
 ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കാര്യം
 ശക്തികളെ എന്നു എനിക്കും തോന്നി. അതു കേൾക്കു
 എല്ലാ അദ്ധ്യായങ്ങളും കഴിയുന്നതടത്തോളം ചുരുക്കമാ
 യ്! ഏഴുതിയതിൽ ഏകൻ വായനക്കാർ ഇപ്പോൾ
 മെന്തെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏകൻ അതു വാസ്തവത്തിൽ
 ഉപദേശിക്കുകയാണ് എനിക്കു തന്നെ എങ്കിലും എനി
 ക്കു അവളെ അതിയായ സ്നേഹം ഉള്ളതുകൊണ്ടു അ
 വർക്കും മുൻപ്രസ്താവിച്ച സ്നേഹിതനും പ്രത്യേകിച്ചു ക
 അലിമാമൻനായനാർ അവർകൾക്കും ഞാൻ വളരെ
 നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കും എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു ഈ അ
 വതാമിക അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

വിശദമായിട്ട് “ഈ പുസ്തകം ഞാൻ ഒരു രാത്രികൾ
 ഞാൻ മുഴുവനും ഏഴുതിട്ടുള്ളത്. അതിൽത്തന്നെ വേ
 കെ ചില തിരുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും ഉറ
 കും ഉപദേശിച്ചാൽ ദൈവപ്രകൃതികൊണ്ട് നിവൃത്തി ഇ
 പ്പോഴായിരുന്നതിനാലും ഞാൻ മനസ്സിക്കൊണ്ട് സാധി

ച്ചിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ ഏഴുനിയതു മണമെതു മന്നു വായി
 മൂന്നോക്കൻ തന്നെ തമരവരത്തതിനാൽ എന്തെല്ലാ
 മാണ് ഏഴുനീട്ടുള്ളത് എന്നുതന്നെ കാർമ്മയില്ല. അതു
 കൊണ്ടു എന്റെ വായനക്കൾ പുസ്തകം വായിക്കു
 സ്ഥാൻ വല്ല ക്തരും കണ്ടാൽ ഈ സംഗതി കാത്തു
 എന്തെ മാറ്റുചെയ്യുമെന്നും മനസ്സായി വല്ലതും തോന്നി
 താൽ എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ രസികതയെ നല്ലവണ്ണം
 പ്രശംസിക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

മണമെതു വിശേഷിച്ച് എന്റെ ഈ പുസ്തക
 ത്തിന്നു ഞാനായി ഒരു വിലയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. അ
 ത്തിന്നുള്ള കാരണം മറ്റൊന്നല്ല. എന്തെങ്കിലും ഇന്നു
 താണ് വില എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ അത്ര ഈ
 പുസ്തകത്തിന്നു യോഗ്യതയുള്ളു എന്നു ഞാൻതന്നെ ക്കി
 പ്പെടുത്തുന്നതു കിരെ പോരാജയുമാണല്ലോ. ഒരു സമ
 യം എന്റെ വായനക്കൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചതിലധി
 കം യോഗ്യത ഉണ്ടെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പക്ഷം
 “കാൽ പണത്തിൽ കുറഞ്ഞു കൊമ്പ് വിളക്കില്ല” എ
 ന്നു പറഞ്ഞു കൊമ്പുകൾക്കൊപ്പം ചേരുന്നതും എ
 ത്തിന്തിതും. അതുകൊണ്ട് ഞാനായി മന്നു വേണ്ടെ
 ന്നുവെച്ചു. എനിക്ക് എന്റെ വായനക്കൾ വല്ലതും സ
 ഏന്തായപ്പോൾ സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു വാങ്ങു
 ന്നും കരുതുക. ൩൧൨൪ ഇപ്രയത്നത്തിന്നു പ്രതിഫ
 ലമായി എന്റെ വായനക്കൾ രണ്ടുളളും ചെയ്താൽ ത
 ന്നെ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി. മണമെതു എല്ലാവരും

മുഴുവൻ പുസ്തകം മനസ്സിലാക്കി വായിക്കണം. മറ്റൊരു
 ലോകത്തോളംകൂടി മറ്റൊരു നോവൽ പുസ്തകങ്ങൾ
 ഇതിനുമുമ്പായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സു
 കൊണ്ടു അതിന് യാതൊരു മനസ്സിലാക്കുകയും
 യാൽ "ആദിമലയാളം മനോഹരവൽകർത്തവ്യം" അതിൽ
 തന്നെയുംകൂടി എന്തെങ്കിലും സമീപിക്കണം.

“മനോഹരവൽകർത്തവ്യം
 നോവൽകർത്തവ്യം”

എന്ന പ്രശ്നം അതിന്റെ. മനസ്സിലാക്കുകയും മറ്റൊരു
 ഒരു ലോകത്തോളംകൂടി ഉണ്ടാകിയതു അതിനെ
 ന സത്യത്തിൽ വാങ്ങാം. അതിന്റെയും മറ്റൊരു
 ലോകം പലതരത്തിൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചാൽ പാ
 ടിയും.

എന്നു്

ആദിമലയാളം മനോഹരവൽകർത്തവ്യം.

പറഞ്ഞോടിപരിഭവം.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

കുളത്തിൽ പൊയതും നീക്കംചെയ്ത കണ്ടതും.

നീലവൽസേതുവർണ്ണനും നീണ്ടുകിടക്കുന്നതായ ഒരു തടവണ്ഡത്തിൽ പഞ്ചീ മജതകംഗലം മജതകംഗലം എന്നൊരുമാറ്റം. മജതകംഗലം മജതകംഗലം എന്നൊരു രാജാവ്. താമ്രനാഥൻ താമ്രനാഥൻ എന്നൊരു മന്ത്രി. കനകകംഗലം കനകകംഗലം എന്നൊരു രാജ്യം. അന്ധ തൊഴുതൊഴുതും കീഴടക്കിപ്പോയൊരുവനായി. രാജാക്കന്മാർ ചെയ്ത കാലത്തു ബ്രഹ്മക്കുട്രിയവൈദ്യന്മാർ അവരവരുടെ ജാതിമതാചാരാനുസൃതങ്ങളായകർമ്മങ്ങൾ ആനുഷ്ഠിക്കയാൽ ലോകത്തെങ്ങും സുഷിഷ്ടം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. മജതകംഗലൻറെ ഭരണിതനഗരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ കിമാരി, കീഴ്ന്നുള്ളതായ മതങ്ങളെ അംഗീകാരം ചെയ്തും ആദാനം ചെയ്തിട്ട് ശ്രീലണ്ഡലണ്ഡങ്ങളെ തദ്ദേശികളായിട്ട് മുക്തിദത്തനേത്രയായി ഉള്ള സ്വന്തം അവരുടെ ശാസ്ത്രമോദനധാരം മേന്മയായിട്ട് അഭികലനിയം. യുദ്ധശക്തിയെ ചെയ്തും എന്നു മറ്റൊരു പല പല മഹാരാജാവിന്റെ യശസ്സുകൊണ്ടു ജഗത്തിൽ

ഒരു ധവളമുറക്കി ചെറുപ്പോൾ പരമവൃത്തിൽ ഏകാ
 ഏകിയായും ശിവൻ കൈലാസത്തെയും ഇന്ദ്രൻ ചെറു
 വരത്തെയും മറ്റു കലാനാഥനെയും ബ്രഹ്മാവരസ
 ത്തെയും തൃഗിഷ്ണുവിനെയും. ഈവിധം സകലഗുണസ
 മ്പന്നനായി സമുദ്രമിവ ഗംഭീരമായി ശോഭിച്ചുകൊ
 ന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണുവിന്റെ മായാധാനിയുടെ വടക്കു
 തെക്കു മധ്യത്തു അതിവിശേഷമായി ഒരു വില്ലാക്കുളം
 ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കുളത്തുനിന്നു കഴുകുമാറായ
 മേൽകുളത്തു മറ്റൊരു പാലാളാൽ വരത്തോടുകൂടി എ
 ന്ന ഒരു മലകുന്നം പരിഭ്രമിച്ചിവിൽ മൂന്നാളി
 ന്നമ്മ എങ്ങനെയോടുകൂടി വരത്തോടി എന്നൊരു മക
 ലും ഉണ്ടായിരുന്നു. പരാജാതീയാപരാജാതാരുടെ ഒരു
 ശവകാലത്തു ഒരു ദിവസം പ്രഭാതകാലമുഖപ്രകാശ
 നത്തിനായി വടക്കു വളർന്നുളള ഒരുപാതകളുടെ
 പൊയപ്പോൾ ഒരു നീക്കോലിയെ കണ്ടു. അവിടുത്തെ
 ഇതിനെ ഒരു സംഭാഷണം ഉണ്ടായി.

പരാജാതീ—“എന്തൊരു! ഇതാ ഒരു നീക്കോലി നോ
 കൂ. അതാത. അവിടെയതാ.”

പരാജാതീ—“കണ്ടു. കണ്ടു. അതാ അതിമിശ. നോ
 കൂ. അതിനെ പിടിക്കണം. അതാ ഈകിലകാണു
 ഒരു കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കും.”

എന്നു പറഞ്ഞു കുളക്കടവിൽനിന്നു കയറി വട
 കക്കു വേലിക്കു സമീപം നില്ക്കുന്ന ഒരുതിന്റെ ചുവ
 ളിൽ ചെന്നു പട്ട എറുതി പിടിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു

നമ്മുടെ സമീപമായി കിടക്കുന്ന റിമാന്റിൽ കൂടി ഒരു സാജ് കുതിരപ്പറമ്പുകയറി ചടപട, ചടപട എന്നു പോകുന്നുണ്ടു കണ്ടു.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

ഒരുത്തനും.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം നമ്മുടെ പാഠശാലീപാഠശാലന്മാർ കുതിരപ്പറമ്പു പോകുന്ന സമയത്തെ കണ്ടു യന്ത്രപ്പട്ട് കളിക്കാതിൽനിന്നു ഓടിപ്പോന്ന് പരിഭവം പാച്ചിൽ വേണത്തിന്റെ വടക്കു മിററത്തു എത്തിയപ്പോൾ മേൽകളിക്കെ മറ്റൊരു പത്തുമാറ്റം പതിയും കൂടി വടക്കു കേൾവായി മേൽ 'കുത്തിയന്ന' വെറിലപ്പെട്ടി തുറന്ന മുറക്കുകയായിരുന്നു. ബാലികാബാലകന്മാരുടെ പരിഭവം കണ്ടു അവർ മണ്ടുപോകും മുറക്കുന്നത് പിന്നയാവട്ടെ എന്നു വെച്ച് മൂക്കുണ്ടി അമ്മ മിററത്ത് ഇറങ്ങി നോക്കി. പകുതി നൂറുപ്രകൃതിയായും പകുതി മൂലാവമായും ഒരു ജീവി റിമാന്റിനേൽകൂടി ഓടിപ്പോകുന്നത് കണ്ടു അതുതപ്പെട്ടു. മൂക്കുണ്ടി അമ്മ—(പരിഭവത്തോടുകൂടി) “ഇതേ നോക്കൂ. ഒരു പി.മാഷ് ഓടി പോകുന്നു. ഞാൻ ഈ വയസ്സിലകത്ത് ഇങ്ങിനെ ഒന്നിനെ കണ്ടു ടിമല്ല. എന്റെ ഇഷ്ടം”. എന്നു പറഞ്ഞ് കൂടി

മയണതില്ലല്ലോ. അതിലും വിശേഷിച്ചു അമ്പലവര
 സി ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകത കൂടി ഉണ്ട്. അത്
 കൊണ്ട് പാപ്പിവാദസ്യം തനിക്കു വരാൻ വേറൊരു
 ആത്മസ്വ വിചാരിച്ച് സന്തോഷം തോന്നി വെറുപ്പി
 അതിൽ ആലോചന നടത്തി നന്നായിരിക്കട്ടെ മനോ
 മം അറിഞ്ഞു ഉടനെ അകത്ത് പോയി കിടപ്പു
 തുറന്നു കിടക്ക നല്ലവണ്ണം തഴിഞ്ഞു അങ്ങി
 നും പണിയിരിച്ചു വിന്നിയന്നത് എല്ലാം അക
 തെക്കേക്കര കത്തിക്കി അലക്കിയ ഒരു അറ
 തെക്കു കിഴക്കി എടുത്തു വെടിപ്പായി വിരിച്ചു. താഴെ
 കിടന്നിരുന്ന വിശുദ്ധനായ എടുത്തു കട്ടിലിന്റെ നേ
 രം കെട്ടിട്ടുള്ള അയക്കോലിന്റെ നാലായി കടകി തു
 കി. മണ്ണ് എണ്ണക്കുറിയും മണ്ണ് കൈക്കുറിയും എടു
 ത്ത് അയയുടെ നാലുമൂലയും തുക്കി. ഉള്ളിൽ നല്ല
 താരി അധികം ഒന്നുപിറുത്ത ഒരു പുല്ലുപായ കട്ടി
 കിന്നു സമീപം അഴുത്തായി വിലത്തു അഞ്ചിവിരിച്ചു.
 ചെല്ലപ്പട്ടിയിൽ മുറുക്കിന് ഉള്ള സംഭാരങ്ങളെല്ലാം
 നിറച്ചുവെച്ചു പുല്ലുവായയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായി വെച്ചു.
 ഒരു മട്ടക്കോളമ്പി നല്ലവണ്ണം തെച്ചു വെട്ടിപ്പിച്ചു പു
 ല്ലുപായയുടെ സമീപം വെച്ചുവെച്ചു. ഇവക എല്ലാം
 കൈക്കിയതിന്റെ ശേഷം പുറത്തുചെന്നു നന്നായി
 തോട് “അകത്തേക്കൊഴുക്കേണ്ടതോ” എന്നു സവിനയം
 ഉണർത്തിച്ചു. പാപ്പിവാദസ്യങ്ങളുടെ ഭക്തിയും ആദര
 യും ഹൃദയവും പാകതയും വൃത്തിയുണയും കണ്ടിട്ട

നമ്പൂതിരികൾ വളരെ സന്തോഷം അറിയിച്ചു. ഉടനെ
എഴുന്നീറ്റ അകത്തേക്കു കടന്നു. പാപ്പിചരംസ്വാർത്ഥ
മുഖത്തോടുള്ള വാതിൽ ചാരി നമ്പൂതിരിയെ ശുശ്രൂ
ഷിക്കണമെന്നുവേണ്ടി പിന്നാലെ ചോതി അറയുടെ
ഉമ്മറത്തു പകുതിദൈവം ചുമരോടു മറഞ്ഞു ഒരു കാൽ
ഉമ്മറപ്പടിയിലേൽവെച്ചു നമ്പൂതിരിയുടെ ഹിതങ്ങൾ
എന്തെല്ലാമെന്നറിവാൻവേണ്ടി ശ്രദ്ധയോടെ നിന്നു.
നമ്പൂതിരി അറയിൽ കടന്ന് അവിടെ ആനാടിപ്പോ
പ്പല്ലപാതയിൽ “കരളിക്കുന്നു”. ഈ ബലവസരത്തിൽ
നമ്മുടെ പടമോരർ ശുശ്രൂഷ അവിടെ വരുന്നതിനു
ശാന്തിക്കാരൻനമ്പൂരി അകത്തുകടന്നു വാതിൽ അട
ച്ചു വിവരം അറിഞ്ഞു. ഉടനെ കേന്ദ്രത്തിൽ പോയി
ചെണ്ട കൊണ്ടുവന്നു പുറത്തുനിന്നു കൊട്ടാൻതുടങ്ങി.
അപ്പോൾ നമ്പൂതിരി ഉണ്ടായ മനോവ്യഥയും കോപ
വും ഇത്ര എന്നു പറഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ല. ഉടനെ പുറത്തു
ഇറങ്ങി തന്നെ അപമാനിച്ച വിചാരമൊരിക്കലും ഉണ്ടാ
ക്കിയില്ല. മാരാമെ വരുത്തി വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ മുമ്പു നാ
മ്പൂതിരി പൂജക്കുടച്ചാൽ മാരാർ ചെണ്ടകൊട്ടാറില്ലെ
ന്നു ചെല്ല ആത്മപരീതിനു രാജാവു കൊടുത്ത ഉത്തര
വ് പരിശോധിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും അതു
പ്രകാരം കാര്യസ്ഥനെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ ചെ
ല്ലാഴെങ്കിലും നമ്പൂതിരി അകത്തുകടന്നു വാതിലു
ച്ചാൽ മാരാൻ ചെണ്ടകൊട്ടിക്കൊള്ളണമെന്നുള്ള
പ്രിയയെ അനുസരിച്ചു നടന്നതാണെന്നു പ്രകാശപ്പെ
ടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ എല്ലാവരും സമാധാനപ്പെട്ടു.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

മെന്റുണ്ടിളയ്ക്ക്.

പ്രതികമ്പരപ്പിലിൽ മുകാബി അമ്മയെ സന്തതം
തല്ലാഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ പഴനിയവലായുധസാഹിത്യം
മെന്റുണ്ടിളയ്ക്ക് പ്രാപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു
പ്രകാരമാണ് ഒരു സീസന്റുണ്ടിളയായത്. കട്ടിയ പ
തിനാറു വയസ്സു കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി ആ വഴിവ
ക കഴിക്കണമെന്ന മുകാബി അമ്മ നിർദ്ദേശിക്ക
ുന്നത് അമ്മ വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

മെന്റുണ്ടിളയ്ക്ക്.

മകൾ നിർമ്മാണം.

നമ്മുടെ നായികയായ പാർവ്വതിയുടെ പ്രായം
അതിക്രമിച്ചുതന്നി. “തലമുടിയും വന്നതികളെടു മുഖ
ത്തിനെയും മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കളിപ്പറമ്പുക്കുറുപ്പാലം” ഇ
ങ്ങനെയും കഴിഞ്ഞു. അന്നുതന്നെ ഉപ്പുക്കുറുപ്പാലം
കുറുപ്പാലത്തിന്നു മുകാബി അമ്മയുമായി ഒരങ്ങോട്ടു സ
ല്ലാപങ്ങൾ പാർവ്വതിയുടെയും നല്ലതായി വായി
കളെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മ വായിച്ചുനോക്കി മെന്റുണ്ടി
ളയ്ക്ക് വിവരം അറിഞ്ഞു വളരെ സന്തോഷമി
ടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

“ലേശം ലജ്ജയോ മന്ദമേവ കൂടാമത നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ കളകടവിൽ വന്നിറങ്ങി എണ്ണയും തേച്ചു ചേലകടവിന്റേ കാലും ഉയർത്തിവെച്ചു വാകപ്പെട്ടാടി അത്തരമുള്ള സാധനങ്ങൾ എടുത്തു ചില അവസരങ്ങളിൽ തേച്ചു ചേറും മെഴുക്കും കളയുന്നതും നാലു ഭാഗത്തും നില്ക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടക്കൂട്ടം കടക്കിക്കൊന്നതും” ഉള്ളപ്പോലെ വിവരിച്ചു എഴുതുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് എത്ര അനുവദിക്കുന്നില്ല. അഥവാ ഞാൻ അതിന് കരുണാദാപൂർവ്വ ശ്രമമെങ്കിലും നാഗരികത ഉള്ള യാതൊരു മനുഷ്യനും ആവക നിന്ദ്യവാചകങ്ങൾ വായിച്ചു തന്റെ മനസ്സിനെ അശുദ്ധമാക്കിത്തീർപ്പാൻ ഇവിടുമോ എന്നു സംശയവുമാണ്. എന്നാൽ മുമ്പു ചില പുസ്തകകർത്താക്കന്മാർ ഈ വക ആഭാസകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി സവിശുദ്ധമായി എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി “അമ്പടഞ്ഞൊന്ന്” എന്ന അഭിമാനത്തോടുകൂടി അതിനാൽ ജന്മസാക്ഷ്യം സിദ്ധിച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചു തുച്ഛപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്തിനെ എന്നു എന്റെ വായനക്കാരിൽ ചിലർ ശങ്കിക്കുമായിരിക്കാം. അതിന്നു സമരധാരണമായി വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു ചിറ്റാകാശമുഖിടെ പ്രസ്താവിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ ജനനം സമസ്തതിയുടെ യാമത്തിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ മരണവും വൈകാരിക ബുദ്ധിമുട്ടായോഗ്യത ഏറ്റുമേണം തന്റെ മുമ്പത്തുനിന്നു ചുറ്റപ്പെടുന്നത് എല്ലാം കവിത ആകട്ടെ

നാം ധരിച്ചുവശമായി. ഈ കമ്പം ചില മസികന്മാർ
നന്നായിലാക്കി ആ സാധുക്കൾക്കു കേൾക്കത്തക്ക
ലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടെവയെന്നെയും കവി
താവസാനായുപററി പലപ്പോഴും പ്രശംസിച്ചാൽ
കേൾക്കുവാൻ കാര്യം ശരിതന്നെയാണെന്നു താൻ പൂർണ്ണ
ഭായം വിശ്വസിച്ചു. മേലിവസം ഒരു പ്രമാണപ്പെട്ട
മവനത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ചെന്നപ്പോൾ പത്തനായി ഒരു
കവിത തൽക്കുണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടാൻ കൊള്ളാമെന്ന്
അവിടെ ഉള്ളവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ കവിക്ക്
ഒട്ടും കൂസലുണ്ടായില്ല. കുറഞ്ഞതാണ് ആലോചിച്ച
കുണത്തിൽ താഴെ ചേർത്തപ്രകാരം ഒരു ശ്ലോകം നാ
മുവിശേഷമായ രീതിയിൽ ചൊല്ലി.

“നെടിയറിച്ചാമുണ്ടിട്ടും
മത്തൻ കൂട്ടാൻ കൂട്ടീട്ടും
എണ്ണതേച്ചുകുളിക്കാഞ്ഞിട്ടും
പിത്തംവർദ്ധിച്ചുപരതം”

ഈ ശ്ലോകം ചൊല്ലിയതിനുശേഷം കുറഞ്ഞതാണ്
കൂടി ആലോചിച്ച് “ട്ടം” എന്തൊരു ശബ്ദം പറഞ്ഞു
ച്ചു. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
ശ്ലോകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്പം ഒരു തെറ്റ്
ഉള്ളതു തീർത്തതാണെന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞതിന് ആ
കം നന്നായിപ്പോയെന്നതിനാൽ വീണ്ടും വിവരിച്ചുപറ
ഞ്ഞു. മുമ്പിലത്തെ മൂന്നു പദവും “ട്ടം” എന്ന് അ
പസംസാരിച്ചിരിക്കെ അവസാനത്തെ പദം “തെ” എ

ആദ്യം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്തെന്നും അതുകൊണ്ട്
 അവസാനം വരേ "വിത്തുവെലിച്ചുവെട്ടേട്ടം" എന്നു
 തിരികെത്തന്നെ ഉള്ള വിവരണത്തെ എല്ലാവരും
 "ശരി" എന്നു പറഞ്ഞു ബ്രാഹ്മണന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടെ
 വെട്ടേയും തിരിച്ചുകവിതാവാസനയേയും കരിച്ചു അതു
 നും പ്രശംസിച്ചതിനെ വിശ്വസിച്ചു കൃതാർത്ഥനായി
 ഭക്തിപ്പെട്ടായി. ഈ ബ്രാഹ്മണന്റെ കൃതാർത്ഥത എത്ര
 പ്രകാരമാണെന്നു പ്രകാരം മാത്രമാണ് മേൽപ്രസ്താവി
 ച്ച പുസ്തകകർത്താക്കന്മാരുടേയും കൃതാർത്ഥത എന്നു മാത്രം
 പറയാൻ ആവശ്യമായിപ്പിടുന്നു. ആ കഥ അവിടെ
 ഇരിക്കട്ടെ.

മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച കാര്യവും വേലയും കണ്ടുകൊ
 ണ്ടാടാൻ വേണ്ടി നമ്മുടെ വടക്കൻ നായന്മാരായ ഭരണി
 കൾ കട്ടക്കുളം വന്നു തിന്നുന്ന സമയത്തു തെക്കൻ
 നായന്മാരായി ഭരണനെ പറഞ്ഞു കലശൽ കൂടാൻ ഇ
 ട്ടുണ്ട്. വടക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രമാണി ഭാര്യയുടെ
 വാക്കു കേട്ടതൊക്കെ ഉണക്കി എന്നും അതുപോലെതന്നെ
 ഒരു തെക്കനായ ഒരു യോഗ്യൻ കാതിൽ കെട്ടി പിടി
 ച്ചിരുന്ന കയറു മുറികൾക്ക് സമ്പത്തുങ്ങൾ അറിയാൻ
 നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വാട്ടുനിൽക്കേണ്ടതിന്നു കാ
 ഗവതരെ ശാസിച്ചു എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അന്യര
 ന്നും കലശലാക്കുന്നു കേട്ടു കൊണ്ടുതാങ്ങാനോ നമ്മുടെ
 ചുറ്റും കളവക്കത്തു നിന്നുപോയി. അനന്തരം തർ
 നം വീട്ടിലേക്കു ഭക്തിപ്പെട്ടായി.

[illegible]

പറഞ്ഞുകിട്ടിയുടെ പരിഭ്രമം

ചരങ്ങാടന്റെ ചരിത്രം.

പരിഷ്കരണ പാട്ടിൽ ഭവനത്തിന്റെ ഭരണകാര്യം
 ഗുണമേന്മയുള്ളതാണെന്നും എന്തെന്നും ചോദിച്ചു. മൂലം
 ഞങ്ങൾ അതിനുള്ള അനുമതിയും അനുമതിയും
 കണ്ടെത്തണമെന്നും അതേ ഭവനത്തിൽ
 ഇട്ടിട്ടുള്ള അനുമതിയും സ്പ്രിങ്ക്ലറുകളിൽ
 നൽകണം. ആ അനുമതി പലതരം എന്തെന്നായി ഒരു പുതിയ
 ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടു പരാജയപ്പെട്ടതിനു സ
 മസം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ടെത്തണമെന്നും പല
 തരം മുമ്പുതന്നെ കണ്ടെത്തണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിര
 ന്നു. എന്നാൽ അത് ഇതുവരെയും ആരോടും പ്രസ്തു
 തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരാജയപ്പെട്ടതിനു മുമ്പ്
 ഞങ്ങൾ ഒരു പദ്ധതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇനി തന്നെ
 ഹിതം പുറത്തു പരത്തണമെന്ന കാലമായി എന്തെന്നും
 കണ്ടെത്തണമെന്നും സോഷ്യലിസം തന്നെ മനോഹര
 പ്രസ്താവിച്ചു. ഉടൽ പിറന്നവന്റെ കൈയും സഹായം
 യും ആകയാലും വിശദമായി കരുതി പത്തു പണത്തി
 ന്നു ആസൂത്രണം ഉള്ളതുകൊണ്ടും ഈ ആലോചനയ്ക്കു
 ഹിതമായി തന്നെ മനസ്സിലാക്കണം. പരാജയം ഉണ്ടായിരുന്ന
 റ്റു. എങ്കിലും തന്നെ മനസ്സിലാക്കണം. ഹിതം മനസ്സിലാക്കണം.

തുറമുഖം വിശദമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഭിന്നഭിന്നമായിട്ട് കാ
 ല്ലും തീർച്ചപ്പെടുത്താമെന്നു മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു മട
 ക്കിപ്പോന്നു. അന്നുമാത്രം പത്തുമാർ വന്നതിന്നുശ
 ണം മകളെ വിളിച്ചു അടുത്തുനിൽക്കി കണ്ടപ്പോഴേന്നോ
 പ്രസ്തുതവിദ്യ സംഗതികൾ എല്ലാം പറഞ്ഞു. പാങ്ങോ
 മിഷ്ടിയുടെ തൊട്ടുമുഖത്തെയും രൂപലാവണ്യത്തേ
 ക്കും വിദ്യാലയത്തെയും പാറി കൂടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ത
 പ്തപ്രസാധ്യം യാതൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അ
 ത്ത ചെല്ലിപ്പി. ഇനി അതു പ്രത്യേക ആവശ്യമുണ്ടാ
 ന്താൽ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

പരികൽപാലിലിൽത്തൊട്ടുകാർ പണ്ടെങ്ങ
 കണ്ടു ശ്രീകൃഷ്ണവരാണ്. അനവധി കാലമായിട്ട്
 ആ തൊട്ടിൽ ഉള്ള പുഷ്പങ്ങൾക്കുപോലും ഭിന്നഭിന്ന
 തം ഭിന്നം കേൾക്കുന്നതും ആണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാ
 ലത്തവർ കണ്ടപ്പോഴേന്നോട് രണ്ടുതൂണുപ്രാവശ്യം ഭി
 ന്നപണി വേണ്ടതും എന്നു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വീട്ടു
 കാൽക്കുന്നോടുകൂടി വേറെ പുഷ്പങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ
 തന്നിട വേണ്ടെന്നു തീർച്ചയായും പറഞ്ഞു ഉപേക്ഷിക്ക
 യാണ് ചെയ്തത്. കണ്ടപ്പോഴേന്നോടുകൂടി നേരെ ചേർ
 യ്ക്കൽ കോപ്പോടേന്നോടുകൂടി ഭിന്നഭിന്നം ഈ പാമ്പരയോ
 യ ഉദ്യോഗം വിടരുതെ കഴിഞ്ഞാൽകൊള്ളാമെന്നു
 തിന്നു. തൊട്ടിൽ ഇനി പുഷ്പങ്ങൾക്കും ഇല്ല. ഇ
 ത്തിനെ വൃത്തിയാക്കുകയാണിരിക്കുന്നതാണ് മൂക്കോടി
 ത്തിന്റെ ഗർഭം ഉണ്ടായത്. കോപ്പോടേന്നോടുകൂടി

പി ജി ഗർഭക്ഷകാരി ചിലവിട്ട പണത്തിന്നു സി-
തില്ല. എന്തെല്ലാം നെയ്യകളാണു് കാച്ചിയതു്; ഏ-
തു നെയ്താണു് തവിച്ചുകൊടുത്തതു് എന്ന് ഇതപോലൊ
രൊരംഗമാത്രം അറിയാം. നെടുമംഗലം നെയ്യു്
വിച്ചപ്പോഴാണു് അപ്പാശാസികളുടെ അമിദ്യം തീർ-
ത്തെന്നു് കല്പനയുണ്ടു്. മണ്ണാർ ചരം മണ്ണാർ
ചരം എഴുതി എഴുതി എടുത്ത കയ്യിന്റെ തള്ളവിരൽ
മിന്നിപ്പോയി എങ്കിലും പ്രസവകാലമായപ്പോഴാണു് ഇ-
ത്തരത്തിൽ കയ്യാതെ പാഞ്ഞു കടന്നു സമ്പാദിച്ചു. പു-
ത്തുപ്രഭുവായെന്നു കെട്ടുപ്രണിതർ അറിവെച്ചുനോക്കു-
എഴുതിക്കൊടുത്തു. സിപ്രഭുവായെന്നു് ഒരു രാജാ-
യുടെ തുണത്തിൽ എഴുതി ചെട്ടിക്കെട്ടി പ്രസവം കഴിച്ചു-
വെന്നും അറിവുണ്ടാകരുതു് എന്നു താക്കീതോടുകൂ-
ടിക്കാണിത്തമ്മകയ്യിൽ സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചാണു്
കൊടുത്തു. പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞു പ്രസവിച്ചപ്പോൾ
ഇങ്ങനെ സിപ്രഭു ആയിരുന്നതിനാൽ വൈദ്യനും
ആചാരിയും മൊഴുപട്ടം കെട്ടി. എങ്കിലും കെട്ടുപ്രണി-
തർ തകുതി വിട്ടില്ല. സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചാണു്
കൊടുത്ത കാല പരമ്പരയിൽ വായിപ്പാൻ വാങ്ങാ-
ത്തതിൽ “പരികന്മാരിലിൽ മൂക്കാണിത്തമ്മയുടെ ഗ-
ർഭം സിഗർമാണു്. അതിന്നു തെറ്റു വല്ലതും വന്നാൽ
ഇവിടെയെല്ലാം കവിടിപ്പുഞ്ചി കെട്ടിക്കുന്നതല്ല. പാ-
മ്പുമാണു് സത്യം” എന്നു എഴുതിട്ടുണ്ടു്. പണിക്കർ
വിരുന്ന വരുതായതു് ഇത്ര എന്നു പറയേണ്ടതാ.

വാൻമി ബഹുമാനമായി ഒരു കണ്ണും വീരചങ്ങല കൊടുത്തു. പിന്നെയും അനവധി സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടി. അതരും അയാളുടെ പാട്ടിലും പോയി. കുട്ടിക്കു നന്നാലു വയസ്സു പ്രായമായി ഏഴുത്തിന്നുവെക്കലും കഴിഞ്ഞു. കോമപ്പാലനവൻമിവാൻമിക്ക് ഈ കുട്ടിയെ ചലിയ കാഴ്ചമായിത്തന്നിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു തക്കതാ കെട്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. ഈ കുട്ടി ഒരു ആൺ കുട്ടിയായിത്തന്നെ വെങ്കിൽ ഇനിയത്തെ മിവാൻ ആരെ എന്നു യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. എന്നും മാറ്റം കെട്ടിവസം ആശാൻ സൂത്രമായി പറഞ്ഞതുകേട്ടു കോമപ്പാലനവൻമിവാൻമിക്ക് ഒരു മനോമാജ്യം കടന്നുപോയി. “ജിലാത്തിയിലെ ഇപ്പാഴത്തെ മാജാവ് ഒരു സ്ത്രീയാണ്. അവിടെ അനവധി മതാക്കന്മാർ കരക്കാരാ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പുഷ്പനാരിൽ ഒരു അണക്കരയും ഏറക്കുറവു വരാതെ പ്രവൃത്തികൾ ശരിയായി നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഉണ്ട്. പാശ്ചാത്യരടിക്കുട്ടിയുടെ ഭാഗ്യം ആകുരിതാം. അവർ ഇംഗ്ലീഷും മറ്റും വരിച്ചു കേളിയായാൽ തമ്പുരാൻ തിരുനെല്ലു വന്നാൽപ്പോലെ, എന്തായാലും അവന്റെ ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കരുതെന്ന് എന്നും നിശ്ചയിച്ചു സൂക്ഷിക്കുക” അയാൾക്കു തുടങ്ങി. പാശ്ചാത്യരടിക്കുട്ടിക്കു പതിനേഴു വയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ കോമപ്പാലനവൻമിവാൻമി ഒരു വായുക്കോത്താൽ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോയി. അതിനുശേഷം സൂര്യവരിച്ചു നിൽക്കി വീട്ടിൽത്തന്നെ

ഉണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞു വിസ്മയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മലയുളയ്ക്കു
സ്രോതം ആരോണകുറുപ്പ് മേനിയും പരാങ്ങാടി
ക്കുട്ടിയു മോഹമില്ല. റവറക്കയും പാചാടയുമാണ് സര
ധരണ ഉടപ്പിന്റെ വട്ടം.

പരാങ്ങാടനും പരാങ്ങാടിയും ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ
അനുകൂലം വിചാരം കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതാൽ അ
ത് ആരും നിശ്ചയമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് പഠി
ച്ചുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയി വിശാസവും മനോഭയത്തുവു
ണ്ടായി സിദ്ധിച്ചതിനാൽ സ്വതന്ത്ര ചിന്തയായി
യെന്നു. തന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടു നിർണ്ണയിച്ച് ഉറപ്പു ന
ൽപ്പാക്കുത മാതാപിതാക്കളാൽ തന്നിട വേണ്ടിയ മ
റ്റുള്ള ചാർജ്ജ്ജാതം ആലോചിച്ചുറപ്പ് ഉപദേശിക്കുന്ന
തു കേട്ടുനടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു മോഹയല്ലെന്നു പേർ
കുസമ്മതമായിരുന്നു. ഇതിന്നു അവർ താങ്ങാറിതപം
മുറന്നു മറ്റൊരു പരയുന്നതി ന് അങ്ങനാനുപാധകാ
ങ്ങാമെന്നു പരാങ്ങാടിക്കുട്ടിയെ മനോരം ഉള്ളതുകാ
ണ് അവിടുത്തെ അന്ധതയെ മനസ്സുകൊണ്ടു പൂർത്തിയാ
ക്കുതല്ലാതെ വെളിയിൽ കയർന്നു സമ്പ്രദായം മേനാ
ട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു.

പരാങ്ങാടിക്കുട്ടി മനോഭയത്തും സ്വതന്ത്രതയു
ദ്ധാമാളും ഉള്ള ജാതി തന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ത
ന്റെ മാതാപിതാർ വാക്കു കേട്ടുപ്പാടി അതിയായ മ
രു വരികും ഉണ്ടായി. അല്ലാതാമെന്നും മിന്നാക്കു
ത്താവിട്ടുണ്ടെന്നു നിന്നു. പിന്നെ തന്റെ അറയിൽ

പാഴി വാതിൽ അടച്ച നമ്മുടെ വക്കീലിനു ഉടനെ ഒരു കത്ത് എഴുതി അപ്പോൾതന്നെ തപാലിൽ ഇട്ടു അതിന് അടിയന്തരമായി കൊടുത്തു. വിരഹിതനും പരാജാതനുമായി കണ്ണുകൾ പൊളിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ പ്രാണപ്രിയയുടെ കയ്യടപ്പുകൾ സന്തോഷത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയി അല്പനേരത്തിനകം വെട്ടുതെ അന്ധനായി നിന്നുപോയി. പിന്നെ ഇടവിടം വരിച്ചു.

“എന്റെ പ്രാണനാഥ.

എന്റെ അമ്മയും ശ്രേഷ്ഠ ബന്ധുക്കളും കൂടി കണ്ടപ്പോൾ മകനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് സംബന്ധം തുടങ്ങിപ്പാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഇഷ്ടമുള്ള കാലത്തു ഞാൻ അതിന് അനുവദിക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ മുഖ്യതന്നെ എന്റെ ദൈവം അങ്ങനെയായി മാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദൈവമന്ദിരത്തിന്റെ തിരിയെ വരുന്നത് എത്രകാലത്തും നടപ്പില്ല. നമ്മുടെ കൂടുകിളിപ്പക്ഷിയുടെ ശബ്ദംപോലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ സ്പ്രിംഗ് പൂക്കളുടെ അനുരാഗത്തിശയങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാൻ ബാധിതനായി ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും, എന്താൽ ഇല്ലിപ്പോലും വേർപാടാൻ അതിവിശേഷമായ ചിവ പൂക്കൾക്കു മലയാളത്തിൽ ഇതിന്റെ ഏതീടുത്തുവെങ്കിലും ഒരു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ എന്താണു അവർ ചെയ്തത്. അത് ചെയ്തതില്ല. എടുത്തപ്പോൾ മറ്റൊരുതരം അതേ പതിവുതന്നെയാണു.

നോക്കിക്കൊള്ളൂ. ചില നിസ്സാരപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു കർലാർക്കുപോലെയുള്ളവരായ ഉള്ള. മിന്നാക്കിക്കട്ടി അപ്പള്ളി വക്കീലിനോടവണി തമ്പുരാന്റെയടുക്കി ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കെ ഞാൻ എന്റെ വക്കീലിനോടവണി കൈവന്നതെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഒരു ആശയവും എന്തെന്ന്. അദ്ദേഹം സ്വഭാവമാണെങ്കിൽ ചാത്തം മാസം ക്ഷണിച്ചുവെട്ട. എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചയംതന്നെ. എന്റെ പ്രാണനാഥൻ എന്റെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. അതിൽ കണ്ടമാത്രമേ എന്റെ നെസ്റ്റ് ഈ ജനം വ്യസനിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ എഴുത്തു കിട്ടിയ ഉടനെ പുറപ്പെട്ട് ഇവിടെ വരണം. അമ്മാൾ കമതില്ലാത്ത കേന്ദ്രനാകയാൽ കേസമതം ചോദ്യപ്പെട്ട ചാത്തം കമിനമുക്ക് അത് കണ്ടും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നിങ്ങനെ തിന്നെട്ടു വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി ഞാൻ കൈമാണ് എന്നും മറ്റുള്ളവർ ഉന്മൂലങ്ങൾ കൈപ്പൊട്ടാതില്ല. ഇന്ദ്രാലയ മായവനെ ഗാന്ധർവ്വമായി വിവരം ചെയ്തു പശ്ചാത്തേയന്റെ ഹിതം നോക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പിന്നെ അവസാനം പശ്ചാത്തേയൻ വഴിപ്പെടണമെന്നുവന്നിട്ടില്ല. അതുപോലെ കറുപ്പുകഴിഞ്ഞാൽ കണ്ടപ്പത്താൽ വഴിപ്പെട്ടാൽ. അതുകൊണ്ട് ഉടനെ വന്നു എന്റെ കൊണ്ടുപോയാൽ വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്ന് ആശ്രിത പറഞ്ഞുവെട്ടി."

ഈ കത്തു വായിച്ച ഉടനെ നമ്മുടെ വക്കീൽ കേസിക്കനും ഇടിയെട്ടിയ മരംപാലേ അന്യനായി നി

Acc. no. 5454 of 21.9.61

21/9/61

അപോയി. കണ്ടപ്പോഴേന്നാൽ ഒരു ശക്തനാണെന്നു തന്നിൽ ഭൂതമെന്നു അറിയാം. പരാജാടിക്കുട്ടി അത്ഭുതം പരാജാടിയും കാരണവരുടെ മുമ്പു നില്ക്കണം അതു സംഗതം വഴിപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണു ശക്തിയുണ്ടായ വഴിയിൽ അതിയായ ഒരു പരാജാടിയായി ഏതാ പരാജാടിയായി ഉള്ളു.

ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ഒരു അദ്ധ്യായം.

തന്നെ പ്രണയിച്ചതായ പരാജാടിക്കുട്ടിയുടെ ഏഴാലു വായിലുണ്ടായ പാലവിധമായ ആലോചന കണ്ടുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വഴിയിൽ അന്നത്തെ ദിവസം ഒരു സുഖവും ഉണ്ടായില്ല. ഏഴാലിന്നു കുറവായിത്തീർന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഏഴാലിനോക്കി. മന്നം നേരേ ആവർത്തിക്കുന്നത് എല്ലാം വെച്ചുപുട്ടി കഷ്ടമായി വേർതിരി. അന്നത്തെ നല്ലകൾ മുഴുവനും കണ്ടുപോലെത്തന്നെ വായിത്തന്നെ കണ്ടുവന്നു. രാത്രി അത്താഴത്തിൽ എല്ലാരുടെ മുമ്പിൽ ചെമ്പിത്തന്നതല്ലാതെ ഒരു വാറു പോലും കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ തന്നെ ഉണ്ടായില്ല. ഉടനെ പോയി കിടന്നുറങ്ങുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കി. ദേഹത്തെയും എരിവായിത്തന്നെയും പാലവെച്ചു കണ്ടുവന്നു കിടന്നുനോക്കും. കണ്ടുവന്നു പരാജാടിക്കുട്ടിയുടെ

മുമ്പിൽ കറങ്ങും. ഉടനെ കണ്ണുനീരിട്ടിച്ച് ഏഴുനീറ്റുനോക്കും. ശുദ്ധമെ അന്ധകാരംകൊണ്ടും ഒഴുതിഗാലാമരമാടുത്തവരും ബുദ്ധിമുട്ടത്തോടുകൂടി അവിടെത്തന്നെ കിടന്നും ഇരിക്കുന്ന കിടന്നും ഏഴുനീറ്റു നടന്നും തൊഴിയും തേവിയും മാത്രം കഴിച്ചുകൂട്ടി. നേരം പ്രഭാതമായി. കണ്ടമാരുതൻ വീരൻ തുടങ്ങി ചന്ദ്രകിരണം മണിത്തുടങ്ങി. പൊതുവെ നീക്കം സൂര്യനും പൂർണ്ണമായി തികഞ്ഞ പ്രസവവേദന ആരംഭിക്കുമ്പോൾ കലാപാതാമുക്തനെ മറ്റൊരാളെ ഭീനപ്രലാപം തുടങ്ങി. കോകിലങ്ങൾ സൂര്യനോടൊന്നിച്ച് ഏഴുനോക്കുതന്നെ മുമ്പിൽ വരുന്ന ഗോകുന്ദാദോ എന്ന തോന്നുമ്പോൾ ആകാശത്തിൽ നിന്ന കണ്ണാമ്പരമായി പഞ്ചമോഗത്തിൽ പറക്കാൻ തുടങ്ങി. തന്നോടൊത്തൊരു അമ്മയായും കൂടെന്ന നീക്കംപോലെയെ സൂര്യനോടൊത്തൊരു അന്ധകാരം നീങ്ങി നാരികളുടെ കോരകോശങ്ങളിലും ഗിരിഗന്ധമാലകളിലും പോയി രളിക്കാൻ തുടങ്ങി. വിപോലനാശകനുംകൊണ്ട് സമന്തവിത്തും വിടത്തോടൊപ്പം പത്തുങ്ങൾ വികസിപ്പാൻ തുടങ്ങി. പ്രേംചിതത്തേക്കുവായ സതിമുഖ ഏഴുനോടൊപ്പം എമ്പൽ കൂമ്പാൻ തുടങ്ങി. സൂരികളുടെ ഇടയിൽ കിഞ്ചിതത്തോൾ ശോഭിക്കുന്നതല്ലെന്ന ബഹുജനങ്ങൾക്കു ദുഷ്ടാനുഭൂതി കൊടുക്കുകയാ എന്ന തോന്നുമ്പോൾ നാക്കുനോക്കും മണിത്തുടങ്ങി. വൈദികന്മാർ ജലപര്യവേഷണം നദീതീരങ്ങളിൽ പോയി സ്നാനം കഴിച്ച് ഗണപതിപ്പൂജയും മന്ത്രപാഠവും മോക്ഷങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ

നിരന്തരം ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. വക്കീലിനെ കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും ഏഴമ്പിരുന്നിന്നു. എല്ലാവരുടേയും മുഖത്തു ക്ഷീണം നേരിച്ചു. നോക്കി കുറേക്കൂടെ പുഞ്ചിരിയോടെ “ഗുഡ്മോർണിങ്” എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു കസാല വലിച്ചിട്ട് അതിൽ ഇരുന്നു. അന്നത്തെ വിചാരണയെക്കുറിച്ചു മനസ്സിൽ കേൾപ്പാത്തുകൊണ്ടുവെച്ചു കെട്ടിപ്പിച്ച് കൈകൾക്കു മുമ്പിൽ എടുത്തു വായിച്ചുനോക്കി നോക്കിയെങ്കിലും ഒന്നിടയിൽ അതില്ല. കണ്ടുകിട്ടി വായിച്ചുനോക്കി. ഇടക്കിടെ പാടാടിക്കുട്ടിയുടെ ഏഴത്തിലെ വാചകങ്ങളാണ് നാവികന് വരുന്നത്. ഈ നിലയിൽ താൻ ചീത്തപ്പെട്ടുപോകുമെന്നുമ്പോൾ ഉടനെ ഏഴമ്പിരം അന്തർവേഷത്ത് താമസിക്കുന്ന തന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരു വക്കീലിനെ പോയിക്കണ്ടു. താൻ മടങ്ങിവരുന്ന വരുന്നതാൻ വക്കീലായ നമ്പ്യാകൾ നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിനെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയാൽ കക്കികാലയും റിക്കാട്ടുകാലയും എല്ലാമുണ്ടാകാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു. ചിലപ്പോൾ ചില ഉടപ്പുകൾ മാത്രം എടുത്ത് ഒരു തുടങ്ങിയതിൽ ഇട്ട് അതും ഒരു താഴ്ന്നിടക്കയും എടുത്ത് തീവണ്ടിക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ ഒരു വാലിയകാരനെ എല്ലാച്ചു. താൻ സ്നേഹനിലയെ നടന്നു, അന്നത്തെ മെയിൽ വണ്ടിക്കുതന്നെ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗവകീൽ നാട്ടിലേക്ക് പോന്നു.

ച ത്തം അദ്ധ്യായം.

മത സംരക്ഷണം
അല്ലെങ്കിൽ
പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

താമരക്കുളത്തിൽ ഇട്ടിച്ചിരി അമ്മയുടെ മകൻ പ
അമ്മയെ നവനവനക്കൊണ്ട് പരമോടിക്കട്ടിക്ക് സംസ്
സംസ്കൃതം കണ്ടെന്ന് ബന്ധുജനങ്ങൾ ആലോചിച്ചു
എന്ന് ഏതും അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതല്ലാതെ
അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നുവരെയുള്ളതല്ല എന്നും പ്ര
സ്താവിച്ചിട്ടില്ല. പരമോടിക്കട്ടിക്ക് ഈ കാലം വയസ്സ്
ഇരുപത്തഞ്ചായി. കണ്ടൽ നല്ല സമയമാണ്. മേ
ലാം അധികം വീണിട്ടും അധികം ഹൃസ്വമാക്കിട്ടും അ
ല്ലാതെ ഇന്നിറക്കിൽ കറുത്തൊന്നു തടിച്ച സമ്പ്രദ
യമാണ്. കട്ടെ കഴിച്ചിട്ടാൽ വിലത്ത് ഇഴയും. എ
ല്ലാപ്പോഴും പ്രസന്നമുഖനാണ്. എഴുത്തും കണക്കും
നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തതി
നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായത്തിനായി ഏറെക്കുറു
കൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചപ്പോഴെങ്കിലും ഇപ്പോൾ
ഉള്ള ചെറുപ്പക്കാരിൽ കാണുന്ന അപകടങ്ങളൊന്നും
അറിയിച്ചിട്ടില്ല. സംസ്കൃതം കടകട്ടിയാണ്. ചുരുക്കി
യെടുത്ത പാകതയും ഗുണമുള്ളതിൽ താഴെ പഠന
കടത്തിൽ അറിയിച്ചും പരമോടിക്കട്ടിയിൽ ആരോ
ട് ലോകാവരത്തിൽ മേയ്ക്കും പാഠവൃത്തിയും പ

ദോഷതിലും വിരക്തിയും വളരെ ഉണ്ട്. ചെറുപ്പകാ-
ലത്തന്നെയും ആ നാട്ടിൽ എന്തെങ്കിലും കൂട്ടം ഉണ്ടായാൽ
പത്തുശ്ലക്കനേവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹം പറ-
യുന്നതുപോലെ കേട്ടുനടക്കുന്നത് ഇതുകേൾക്കുകയും സ-
മ്മതമായിരുന്നു. ചെറുപ്പകാലത്തിലേ കൃഷി പ്രവൃത്തി-
യിൽ ശീലിച്ചവനതിനാൽ അതിൽ വളരെ വൈ-
ഷ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയൽവക്കക്കകളും ന-
ടുക്കളും പത്തുശ്ലക്കനേവന്റെ കൃഷി കേട്ടുകൂടാതെ
കിട്ടുന്നതിനാൽ നാട്ടുകാകളും ബഹു വിസ്മയത്തി-
ലുണ്ടു. ആരെ അതി ഭാഗ്യവാനാണ്. ദ്രവ്യം കൃഷിയി-
ൽ ചിലവുചെയ്യുന്നതു പ്രാണഭയനതാണെന്നതി-
ലും വേണ്ടത്തക്ക കാർഷ്വത്തിൽ ഉള്ള വ്യയത്തിന്നു ഭേ-
ദമുള്ളതും മടിയില്ല. തന്റെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്താൽ
തന്നെ ഒരു ഇരുപതിനായിരം പാട്ടത്തിനുള്ള ഭൂമി ജന്മ-
കാലം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ലക്ഷം ഉറപ്പികയുടെ
ഏഴുവാടം ഉണ്ട്. ഇതിന്നു പുറകെ അപ്പൻ കൊടുത്ത
സ്വത്തുടം അറവയി ഉണ്ട്. ഏതാൽ ഇത്ര ചെറുപ്പ-
ത്തിൽ ഇരുപതിനായിരം പാട്ടം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നി-
ലും അധികപ്രസംഗമാകട്ടെ ദ്രവ്യമുത്തമാകട്ടെ പത്തു-
ശ്ലക്കനേവന് ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുവൈ-
കുടുംകുടി പറയുന്നതല്ല. സംഗ്രാമം ഒരു തെക്കൻ ക-
ട്ടിമുണ്ട് ഉടക്കം. ഒരു തോത്തുമുണ്ട് ചുമലിലും ഇട-
ക്കുണ്ടാൽ അതു നിത്യവെള്ളമായി വേണമെന്നുമാത്രം
ഒരു ശാഘം ഉണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം സമ്പ്രദായത്തിൽ

ചെറുകുപ്പുകുപ്പുകെട്ടി ഒരു ജോടി കട്ടക്കൽ കാതിലും
 ചുരുക്ക കയ്യിന്റെ മോതിരവിരലിനേൽ സ്വർണ്ണക്കെ
 ണ്ട് ഒരു വവിത്രമാതിരവും അതിൻമീതെ രണ്ട്
 തെരുമോതിരവും ചെറുവിരലിനേൽ ഒരു മുളമോതിരവും
 അതിൽ ഒരു ചൊന്നത്തവും വികൃത ധരിച്ചവയെ
 ആണെന്നുവർണ്ണിക്കുന്നു. ഇതല്ലാതെ ചില ഏതാലും
 മറ്റാലും കെട്ടി പച്ചക്കാരമേവനായി നടക്കുന്ന സന്ദ
 ഭാരം ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ഇല്ലെന്നുമാത്രമല്ല അതിനേൽ ക
 റച്ചു പൂവും കൂടി ഉണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു രണ്ടു സോദരി
 മാരും ഒരു ഇളയമ്മയും അതിൽ നാലു സന്താനങ്ങളു
 മ് ഉണ്ട്. സോദരികളിൽ മൂത്തവൾ പരാങ്ങാടിക്കുട്ടിയെ
 കെ സമയയന്യുതാണ്. അമ്മാളു എന്നാണ് പേര്.
 മണക്കുറുത്ത സോദരി കുട്ടികളാണ്. അമ്മക്കുട്ടി എന്താ
 ണ്ട് വിളിച്ചുവരുമോ? ഈ കവ്യഞ്ജനത്തെ അതിയാണു
 ല്ലത്തോടെ മരിക്കുന്നതിനാൽ പത്തുശ്ശനേരവരെൻ്റെ ഹി
 തം എന്നാ അത് അവയ്ക്കും ഹിതം എന്നല്ലാതെ
 മറ്റൊരു ചിന്ത ആ തറവാട്ടിൽ ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയായും
 പറയാം. ഇദ്ദേഹം കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ മരുതപ
 താക്കന്മാർ ഭാരമാപ്പായി അപ്പക്കുട്ടൻ എന്നു വിളിച്ചു
 ശീലിക്കയാൽ മുതിർന്നതിനുശേഷം കവ്യഞ്ജനത്തിൽ
 ഇവരെല്ലാം ആ പേർതന്നെ വിന്നെയും ഉപയോഗിച്ചു
 വന്നിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം വയ്യിട്ട് അത്താഴവും കഴിഞ്ഞു പെ
 ണ്ണാമന്ദവൻ കിഴക്കു മിററത്തു കരറുകൊണ്ടു ലാത്തു

അമിതം. അപ്പോൾ ഇട്ടിച്ചിരി അമ്മയും ഉറപ്പാക്കി
 ശിഷ്യ പുരുഷനായ വന്ന് കാരാകാര ഗ്രാമകൃത്യവർത്തന
 നങ്ങളും പാഞ്ഞു കരവുനേരം നിന്നു. പിന്നെ സ്വക
 ര്യമായി ഒരു കാര്യം ആലോചിച്ചാൽ ഉണ്ടെന്ന് പ
 രഞ്ഞു കരനെ കൂട്ടി മാളികകളിലേക്ക് പോയി തന്റെ
 അറയുടെ പുറത്തുള്ളതിൽ പടിഞ്ഞാറുള്ള പാലത്തിൽ
 തന്റെ അതിരായ് ഇരുന്നു കേന്ദ്രയും അമിതത്തി
 ന്നതിൽ ഈ വിധം പരമാവധി തുടങ്ങി.

ഇട്ടിച്ചിരിയെ - അപ്പോൾ അമ്മയുടെ കയ്യോടെ
 ഇനി നീതി വെച്ചാൽ വെണ്ണ ചീത്തപ്പെടുത്തുക
 ന്നാണ് അങ്ങനെയ്. വയസ്സ് പതിനൊന്നു ആ
 യോളം എങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ മുതിർന്ന കണ്ടാൽ വെ
 കകല്ലത്തേക്ക് നിശ്ചയമായും വയസ്സ് അറിയിക്കും.
 പത്തുമാസം - "ഈ കകളിൽ തന്നെ കയ്യോടെ
 കഴിക്കണമെന്നാണ് അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം. കക
 ലത്തിൽ ഒരു മൂന്നു മുറുത്തതും ഉണ്ടാകും.

ഇ - "ഇനി താമസിക്കുന്നത് ഒട്ടേറെ വരിച്ചില്ല. കക
 വസം മുറുപ്പു കഴിച്ചവയിൽ പിന്നെ അത് വിചാ
 രിച്ച മനസ്സ് പൂർണ്ണമാക്കണമല്ലോ. അങ്ങനെയ്
 പാറക്കുട്ടിക്ക് അമ്മയുടെയകാരം ആറുമാസത്തി
 ന്നാൾ മുറുപ്പു ഉള്ളു. അവർ ഇന്നലെ തിരുവെ
 ന്നല്ല കേട്ടത്. എനിക്ക് അമ്മ കേട്ടതിൽ പിന്നെ
 മനസ്സിൽ വല്ലാത്ത ഒരു വിചാരം കടന്നിരിക്കുന്നു.
 ഇനി എന്ന് മുഖിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അതിന്
 അറുമാസമാകുമ്പോൾ.

ച — “മകരത്തിൽ തന്നെ അടിയന്തരം നടത്തേണ്ടതാണ് ഞാനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്വരൂപത്തിൽ കഴിപ്പാൻ ഇക്കാര്യത്തെ രാത്രിയിൽ കഴിവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇ — “അതൊക്കെ എന്തുതന്ത്രം ആയിരിക്കട്ടെ. കർമ്മത്തിനൊത്ത കോലം മതി (കറവ്യാനാമ മനോരമ) ജ്യം പോലെ ഗുണം. പിന്നെ പത്തുകൊണ്ടു വെച്ചിരിക്കി പൂണ്) അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ കല്യാണത്തിന്നു തട്ട ഇടിക്കാൻ നോക്കു മെ അമ്മായി മേയ്ക്കണ അപ്പക്കട്ട്”

പത്തശ്ശമനോൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തലതാങ്ങി ഇരിക്കുന്നു.

ഇ — “എണ്ണക്കെട്ടല്ലാം തികയാത്തതാൽ അത് കറവ് പോരാതെന്നല്ല നിന്റെ അപ്പൻ നാലഞ്ചു പ്രാവശ്യമായി ഏകാദശി ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ പിന്നെ അത് നീക്കം ചെയ്യാൻ കാര്യം വിട്ടു ഇന്നലെ രാത്രിയും ചോദിച്ചു. അപ്പക്കട്ടാ എന്താ ഇതിനെ കണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മതിയെ. അതൊക്കെ കർമ്മത്തിന് ചേർന്നത് ഇല്ലാത്തതാൽ അത് രക്തം അപവാദമാണ്. അതുകൊണ്ട് എവിടെ എങ്കിലും നല്ല തരവാടു നോക്കി ഒന്ന് ആലോചിച്ചു ഉറച്ചു കെട്ടു എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. അപ്പക്കട്ടൻ എന്തൊക്കെയാണ് ആലോചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ — “കാലത്തിന് ചെന്നത് ഇല്ലാത്തതിന് എന്തെങ്കിലും വല്ല അപവാദവും അല്ലെങ്കിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

ഇ — “അതൊന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാലും ഇനി എന്തെങ്കിലും ചിലത് ആലോചിച്ച് ഉറപ്പാക്കണമെന്ന് തന്നെയാണ് എനിക്കും തോന്നുന്നത്. ക്രിസ്തും എല്ലാവരും അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അവർ ഒരു ഏകത്വത്തിൽ അമ്മയെ കാണാത്തതിന് ഒരു സുഖവും ഇല്ലതത്ര”

പ — “അതാണ് എന്തെന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം പരമമായതാണ് ഇത്. സിംഹം അല്ലെങ്കിൽ എന്താണ്, പറയുന്നത്, അത് എനിക്കും സമ്മതമാണ്”.

ഇ — “അതെല്ലാം ശരിതന്നെ. ഏകിലും ഇവക കർത്താവിന് മറ്റൊരാൾ ഉദാഹരണമല്ല. നിങ്ങളുടെ എതിരാണ് മനസ്സ് എങ്കിൽ അത് അങ്ങനെയൊരു എല്ലാവരും സമ്മതമാണ്. ഒന്നുമാത്രം വരുമെന്ന്. കണ്ടുപിടിക്കുകയും മറ്റും വിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാനാണ് മതി”.

പ — “അല്ലെങ്കിൽ വല്ലതും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

ഇ — “ഒന്നൊന്നായി ഒന്നും പറയുക ഉണ്ടായില്ല. ഇന്നത്തെ ഉറപ്പിലും ഒന്നാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും സംഭവങ്ങൾ തുടങ്ങിച്ചെന്നുപോകുന്നു പറയുക ഉണ്ടായി”

പ — “അപ്പോൾ അമ്മ എന്തൊരു മറുപടി പറഞ്ഞത്?”

ഇ—“എനിക്ക് എന്താണ് അതിന് മറുപടി പറയാൻ ഉള്ളത്. പരാജയപ്പെട്ടിട്ടു അല്പമുളളതും അല്പമേറെയും ഉള്ളതാണ്. കൂടുതലും അവകാശപ്പെടുന്നതാണ്”.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തലക്കവിതകൾ ഇതായിരുന്നു.

ഇ—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) “എന്താ അല്പമുളളതും ഒന്നും ഉള്ളതാണെന്ന്. അത് അത്ര പിടിച്ചില്ല എന്നാണ്. അമ്മയെ അങ്ങിനെയാണെന്ന സന്തോഷമാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെതന്നെ ആയിക്കൊള്ളേണ്ടല്ലോ.”

പ—“കുറച്ചു മുമ്പ് അമ്മപറഞ്ഞത് മറന്നുപോയതല്ല. ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ മറ്റൊരാളുടെ മനസ്സിലേക്കു ആയാൽ നേരെ ആവില്ലെന്നല്ല അമ്മപറഞ്ഞത്”.

ഇ—“അതൊക്കെ ശരിതന്നെയാണ്. എങ്കിലും അമ്മയുടെ ആലോചനയിൽ അല്പമുളളത് ന്യായമായ തടസ്സങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. പരാജയപ്പെട്ടിട്ടു കണ്ടാൽ അല്പമുളളതായിരുന്നെങ്കിലും അത് അമ്മയുടെ ഉത്തര. സ്വയം നന്നെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്, കാര്യത്തിന് വേണ്ടുവോളം മതി. ഇംഗ്ലീഷും മറ്റും പഠിച്ച പെണ്ണുങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആരാണ് വേറെ ഉള്ളത്. ആ വീട്ടുകാരിയുടെ അമ്മയുടെ നല്ല പെണ്ണുക്കളെ ഉള്ളതല്ല. അത് വിടരുതെ ഇരിക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്”.

പ—“അമ്മ പറഞ്ഞതെല്ലാം കാര്യംതന്നെ. എന്താൽ എനിക്കുള്ള തടസ്സങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ തങ്കത്താരം പറയുന്നതെന്നു വിചാരിക്കില്ലകിൽ ഞാൻ പറയാം”.

ഇ—“എന്താ പറയൂ. ഞാനും കേൾക്കാട്ടെ”.

പ—“പാശ്ചാത്യരീതികൾക്കു കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ കലക്കം ആകാം ആദ്യം ഉണ്ടാകയില്ല. അതുവരെ സ്വഭാവവും ഇംഗ്ലീഷു പരിചയം എന്നീ അത്ര നന്നെ നന്നെ തന്നെ നന്നല്ല”.

ഇ—“ഇതാണ് വിശേഷമായത്. പരിചയമുള്ള ഒരു തനി ആവുന്നതെന്നും അല്ലാത്തതും ആദ്യം”.

പ—“ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അത് ഒരു കാര്യം വിചിത്രം എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. പരിചയം അറിവ് സൂക്ഷിക്കുക അത് എന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്. അത് അത്യാവശ്യവും തന്നെയാണ്. എന്താൽ പാശ്ചാത്യരീതിയുടെ വിശേഷവിധി അറിവു നമുക്ക് ആത്മ അത്യാവശ്യമോ എന്നു മാത്രമേ ആദ്യം ഉള്ളൂ.”

ഇ—“അതെന്താ.”

പ—“അതു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. പാശ്ചാത്യരീതികൾ ഇംഗ്ലീഷുരീതി കടകളിയാണ് എന്നല്ല അത് പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു വിശേഷവിധി ആവശ്യം എന്നാണ്. ഞാൻ വെള്ളക്കാരനല്ല. എന്റെ സ്വഭാവം കലക്കമാണ്. നമുക്കു വെള്ളക്കാരനും

തി കെ വേഴയും ഇല്ല. അപ്പോൾ അവരുടെ ഇഷ്ടം
 ഹീകോയ്ക്കു കാഴ്ചയുണ്ടാകുകൊണ്ട് ഒരു വിശേഷവിധി
 എന്താണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അധിക
 കാലമെവിടെയും അവളാണെന്നിട ഇഷ്ടിയെ
 നു മറ്റും വെക്കൽ ഇല്ലല്ലോ. വരിന്റീസും ഇരിക്ക
 ട്. അതല്ലെങ്കിൽ സിദ്ധൻ, കണ്ണൂരുകര, ഹിന്ദുസ്ഥാ
 നീ എന്നുവെച്ചുണ്ടു പ്രമാണത്തിൽ എന്തെല്ലാം കാല
 കൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ അതെല്ലാം താഴെത്തരി
 കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ അല്ലെ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു
 ധർമ്മസംസാരിപ്പാൻ തെറ്റിത്തന്നുകൊണ്ട് സ്ത്രീകൾ
 ക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇപ്പോൾ
 നേരമേ പ്രയോജനമാണ് ഉള്ളത്, ആ സമയംകൊ
 ണ് പക്ഷേ അത്യാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ എ
 നെല്ലാം ഗ്രഹിക്കുന്നു. പിന്നെ ഇന്നപ്പന്നി വെ
 ണെ വിശേഷമാണത്രെ. പൊതുവേ ഇന്നുകൊണ്ടി
 കാലകാലം കഴിക്കാനാണോ പോന്നത്. എന്നാൽ
 വാങ്ങാതിക്കു പക്ഷേ അത്യാവശ്യംതന്നെയാണ്.
 അത് അല്ലെല്ലെ വെച്ചുകൊണ്ടു സ്ത്രീകൾ അതു
 വ്യക്തമായി പറിക്കുന്നതിന്നു കാണുന്നതാണ്. അവരുടെ
 ഉപജ്ഞാൻ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു സാധാരണയായവരെ
 സമ്പാദ്യം മുഴുവനും ഇന്നുകൊണ്ടു കഴിക്കാൻപോന്ന
 തികയ്ക്ക. അപ്പോൾ അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്ക് അ
 ന്ന ഇന്നത് ചരമാണെന്നിൽ ആ ഒരു ചിന്തയുണ്ടാ
 ക്ക കഴിക്കാ. അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീകളെ ഇന്നപ്പന്നി

പഠിപ്പിക്കുന്നത് വെള്ളകറുപ്പ് അത്യാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ സ്കൂൾക്ക് ഉന്നതവും ഭംഗം അല്ലെ ഉള്ളിന്റെ വട്ടം. അതിനു തുണപ്പണി എത്രത്തോളം ആവശ്യമുണ്ട്. എനി കവിതയാൽ വെച്ച് തിപ്പപ്പാതം അടയാളം കത്താനും ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കാം. അതു ഇത്ര വേഗം കൂട്ടാതെ കണ്ട് തന്നെ നമ്മുടെ കൂട്ടുകൾക്ക് മിക്കതും അറിയാതെയാണ് എന്തിനേതെന്നു നത്. അതുകൊണ്ടു പരമശാക്തിയുടെ രഹസ്യം പഠിക്കാനും കൈവശമാക്കാനും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചു കേൾക്കാതെ വിജ്ഞാനമാണ്. ഇതി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചതുകൊണ്ടു ചുരുക്കി അധികം പഠിപ്പിക്കും വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അമ്മ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. അതും ഇല്ലെന്നു അറിവ് വെച്ചാൽ അറിയാതെ മനസ്സു വിടുകയെന്നും ലഭിക്കുന്നത് പ്രശ്നം വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു മരണമാണ്. എന്നാൽ ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് രഹസ്യപരിചാരം എന്നതായില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം എന്നത് മനസ്സുകൊണ്ട് വീക്ഷണത്തിൽ ആ പരിചാരങ്ങളെന്നും നിശ്ചയിക്കേണ്ടെന്നും ഉള്ള വസ്തുതകളെ വഴിപാടായി തിരിച്ചു അറിവാൻ ഉള്ള ചങ്ങലകൾക്കായിട്ടും ആകുന്നു ഇത്. അതുകൊണ്ട് പഠിക്കാൻ എന്ന് പ്രമാണമാവാതെ എത്രയും ഗുരുമുഖത്തിൽ നിന്നും എത്രയും സ്വന്തമായിട്ടും കൈകൊണ്ടും എത്രയും സമ്പ്രദായവികളിൽനിന്നും ഖരവി കാലപരിചയത്തിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കേ

ന്നതാണ്. ഏതാൽ ഭാഷാപരിജ്ഞാനം ഇതിലേ
 ക്കു മേവിയും കാരണമായത് എങ്കിലും എന്നാണ്
 ഇനി ആലോചിക്കുന്നത്. അതിനു അതിന്റെ ഉ
 പയോഗം എന്നു കേൾക്കുക. നോക്കൂ പരിഭാഷയിലേ
 ക്കു നല്ലതും അതിന്റെ നല്ലതും വിചാരിക്കുന്നതിനു
 അപ്പുറം എടുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി ചി
 ല്ല ഉപായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിൽ പ്രധാന
 മായത് എല്ലാ സാധനങ്ങൾക്കും വെച്ചു കാർത്തി
 കിച്ചു അവ ആവശ്യപ്പെടാവുന്ന ഉപദേശകനായ
 അതു മറ്റൊരാൾ സംവേദനം മറ്റൊരാൾ സമ്പ്രദായ
 ത്തിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ അവയെല്ലാം ഭാഷകൾ
 ആയിരിക്കും. ഇത് ഭാഷാവിജ്ഞാനം മേലിൽ
 വരുന്നപോകുന്നവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു
 വേണ്ടി ലിപികളും നിർമ്മിച്ചു. പിന്നെ മറ്റൊരാൾ വി
 ചാരിയർ സ്വഭാവംകൊണ്ടും ആലോചനകൾ
 ണ്ടും അറിഞ്ഞപ്പോൾ സംഗതികളെ മറ്റുള്ളവർ അറി
 വുന്നവർക്കു മറ്റൊരാൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളായി എഴുതിവെ
 പ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ അധികവിഭാഗങ്ങൾ എല്ലാ
 ഭാഷകൾക്കായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ഭാഷയിൽ അധികം
 ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായതും സാധാരണ ആ
 കയാൽ കാലക്രമംകൊണ്ടു ഭാഷകളിലും ഗ്രന്ഥവ
 ത്തം വന്നുവെച്ചു. എവരെന്നുവെങ്കിലും സമുദായ
 സംസ്കൃതിനുപുറകെ വെറും പ്രാജ്ഞികൾ വേണ
 മെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ അധിക വണ്ണത്തിൽ

രാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതകിലും ഒരു മാധുര്യം
 അന്നും അവർ അത്യാവേശമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്
 കരളുടെ ഇടയിൽ അതിശയാഗ്രന്ഥർ ഉണ്ടായിരുന്ന
 തിന്നാൽ ആ രാജ്യം ശ്രേഷ്ഠത ഉണ്ടായിരിക്കണം.
 അതുപോലെതന്നെ പരിശുദ്ധരായും ശ്രേഷ്ഠത ഉ
 ള്ളതായിരിക്കും. എനിക്ക് ഇതു മണിക്കാറും ഗ
 ണംപോലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ ഗുണഭോ
 ഷം പാശ്ചാൻ ഞാൻ അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതം
 ഞാൻ അല്ല പഠിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അതിന്റെ ഗ
 ണഭോഷം എന്തെന്ന് പറയാൻ ആ രാജ്യ ഒരു സമു
 ദ്രംപോലെ ഗംഭീരമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ എല്ലാം അ
 റിയാമെന്റ് ആരും പാശ്ചാൻ വാങ്ങിയില്ല. ഹി
 ങ്ഗിഷുകൾ മാത്രമേ ഈ സംസ്കൃതമായിരുന്നതി
 ന്നും അവരുടെ ഇടയിൽ അപരാജയമായിരുക
 ഭായി അനേകം വിഭാഗങ്ങൾ കേറുന്ന കരളെക്കു
 ഷകാരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായതിലും അധികം ഉ
 ണ്ടായിരുന്നതിനാലും ആ രാജ്യയിൽ കരുതകർ
 ജീവകരു മുഴുവനും കരുതകൾ ശ്രദ്ധപ്പെട്ട് പഠിച്ചി
 ലും കരുതകൾക്കുള്ള സമ്മാന ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാ
 ന്ന തീർച്ചയായും എനിക്കു പറയാൻ.

ഇ — “പ്രത്യ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള രാജ്യത്തെക്കുറഞ്ഞാണു ഇ
 ന്നാളളായ ഭീവസം പരാത്യാടമാരാർ വന്നിപ്പ് അ
 തിരിവിട്ടുമായി പറയുന്നത് കേട്ടത്. അതിലല്ലാം
 അമ്മായി ശ്ലോകങ്ങൾ ആണെന്നു കട്ടികൾ പഠി

പ്പാൽ ബുദ്ധി വരുത്തുമെന്നും മറ്റും അപ്പപ്പക്കൽ അപ്പപ്പനോട് പറയുന്നതു കേട്ട്”.

പ — “നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരൻ ശങ്കരൻ ഇംഗ്ലീഷിനെ റിച്ചും ഇം വിധം തന്നെ പറയുന്നതു ഞാനും കേട്ടു. ഇങ്കീരിസ്സ് പഠിച്ചാൽ മേൽ കീഴ് വിട്ട ഏല്പാം കർത്തം കേട്ടു ചേരുകക്കത്ര. അദ്വൈത വലത്തുകാരൻ മറ്റൊരു കൂടി ഉണ്ട് എന്നുമാത്രം മാത്രം വരയി”.

ഇ — “എന്താ അപ്പപ്പക്കട്ട! ‘തോന്നിയ ചാനും പറയുന്നതി’ മഹാശാക്തേയത്തിൽ പറഞ്ഞാടത്തൊരു കൃഷിക്കാരൻ ശങ്കരനും മറ്റൊരുപേരുമാണെന്നായി വരിയവരെ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞാൽ പാപമാണ്”.

പ — “ഞാൻ ആരെയും നിന്ദിക്കയല്ലെ ചൊല്ലൂ. ‘പരശുരാമനോട്’ മഹാശാക്തേയത്തിൽ ആകയാൽ സീവിൽ നടവടി നിയമം കെളിപ്പാത്രം ഇതു കളിപ്പല്ലാം വല്ല സംശയവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു അദ്വൈതത്താൽ തീർക്കാൻ കഴിയും. സംസ്കൃതത്തിന്റെ ഗന്ധം അദ്വൈതത്തിന്നില്ല. ശങ്കരൻ ഇംഗ്ലീഷ് അറിഞ്ഞുകൂട. അപ്പപ്പാ! അന്യർ മറ്റൊരുടെ അഭിപ്രായവും കർമ്മപാലെ ആവാനല്ല താമുളു. നാകുല്ലാതെ പരശുരാമനോടൊരു വിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞുകൊല്ല. അദ്വൈതത്തിന്ന യഥാർത്ഥമായി ഉള്ള ചോദ്യത്തെ മാത്രം പ്രശ്നിച്ചാൽ മതി എന്നാണു ഞാൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്”.

ഇ—“അപ്പക്കുട്ടൻ പറയുന്നപ്രകാരമുണ്ടെന്നിൽ
പുല്ലം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗം ഭാഷയായ മലയാളം പ
രിചയം പോലെ”.

പ—“മലയാളഭാഷക്ക് ഒരു ഭൂമി ഉണ്ടെന്ന ആരോ
പിക്കുന്നത്. ആ ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതദൈവമെ
ളവഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു പോലെ
തന്നെ ഏകദേശം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ അത്
വിഭാഗമാണായി രൂപം ചിത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ
ന്നാൽ അവരുടെ അറിവുകൾ എല്ലാം സംസ്കൃത
ഭാഷയിൽ അത് അത് പ്രകടിപ്പിച്ച്. അത്
കൊണ്ടു നമ്മുടെ വിഭാഗവശാൽ മലയാളഭാഷയ്ക്ക്
സംസ്കൃതം സിദ്ധിച്ചാൽ വഴി ഉണ്ടായില്ല. അത്
കൊണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു മലയാ
ളഭാഷ കൃത്യമായതല്ല”.

ഇ—“അതേപോലെ പോലെ. അപ്പക്കുട്ടൻതന്നെ ഇത്
പി മുമ്പിൽ പറഞ്ഞതു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഇടയിലും
വിഭാഗമാർ ഉണ്ടെന്നും അവർ പരോപകാരം
യി അനവധി മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ടെന്നും അ
ല്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുവരിഞ്ഞെന്നും പരോപകാരം
കുറവുണ്ടെന്നു അപ്പക്കുട്ടൻ ചോദ്യമല്ല. എന്നാൽ
അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സംസ്കൃതമ
ല്ലാത്തതും പൊതുവെ നമ്മുടെ ചെറുപ്പം
ല്ല. ഇതിനു സമാധാനം എന്തെ വരും”.

പ — “അമ്മയുടെ ഇഷ്ടമുണ്ടായ ആകർഷകതയെക്കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ ഇഷ്ടമുണ്ടായവയിൽ ഏതൊരു ആകർഷകത ഉള്ളത് ‘വിദ്യാഭ്യാസം’ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥപ്രസക്തിയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന വാക്കിനു ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അർത്ഥം ദൈവപരിജ്ഞാനം എന്നല്ല. ഇത് ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അമ്മ ആദ്യ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയതല്ലെന്നതാണ്. പക്ഷേ അമ്മയുടെ ഇഷ്ടമുണ്ടായവയിൽനിന്നു വിദ്യാഭ്യാസം പരമമായിത്തീർന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് എന്നു ചോദ്യം ഇല്ല”.

ഇ — “അപ്പോഴാണ് പറയുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ആശങ്കകളും സ്കൂളിൽപോയി പഠിക്കുന്നതിനുള്ളതും ഇഷ്ടമുണ്ടായതും ആയിരിക്കണം. പക്ഷേ അമ്മയുടെ സ്കൂളിൽപോയി പഠിച്ചവർക്കായാണ് സ്കൂൾപാഠ്യപുസ്തകം അമ്മയ്ക്കു പഠിപ്പിച്ചത്”.

പ — “എന്നാൽ അതിനിന്നു ആർക്കുവെ. സ്കൂളിൽപോയി അമ്മയ്ക്കു കൈയെഴുത്തു നാലു ശതമാനം പുരസ്കാരം കൊടുത്തു കൊണ്ട് വളരെ മഹത്വമുള്ള ആയി എന്നു അമ്മ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊരു ദൈവപരിജ്ഞാനം. ഇപ്പോഴുള്ള സമ്പ്രദായത്തിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു സാധാരണ സ്കൂൾ കട്ടിയുടെ ഒരു കൈയെഴുത്തു പാഠ്യപുസ്തകം അമ്മയ്ക്കു പഠിപ്പിച്ചതാണ്, അത്

കേട്ടതിനു ശേഷം ഉണ്ടാവുന്ന അഭിപ്രായം എന്നേ
യ പറയണമ്".

ജ—“(ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) എന്തിനൊക്കോണം പറയു
ന്നൊന്നുകേൾക്കട്ടെ”.

പ—“എന്നാൽ കേട്ടാൽ, ആദ്യം മുതൽക്കു തുടങ്ങാം. ന
മ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു മൂന്നു നാലു വയസ്സു പ്രായമൊക്ക
മ്പോൾ വിശേഷവിധി ബാലവാരം എന്നും ഉണ്ടാ
യിരിക്കുകില്ലെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.
ഈ കാലത്തു രക്ഷിതാക്കൾക്കു കോഴിക്കുറുത്താ മ
രൊറ കൊണ്ടുപോയി സ്കൂളിൽ ചേക്കും. കക്കണ
ത്തിന്നും മറ്റും കൈ പട്ടങ്ങളെ മരത്തിൽ ഗട്ടംകെട്ടി
മൂന്നു നാലു ഉറപ്പികളും കൊടുത്തു അവർ മടങ്ങി
പോകും. അതിന്നു ശേഷം ആ കുട്ടികൾ സ്വന്തത്തു
ണ്ടായിത്തീർന്നു. പട്ടങ്ങളെ മരത്തിൽ ശിക്ഷിച്ചുവെ
ത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തമവതരങ്ങൾ ത
ന്നെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ആരോൺ കട്ടികളെ അത്ര ക
രുണിച്ചുവെച്ചു വളർത്തുമതാ എന്നു സംശയമാണ്. സ്കൂ
ളിൽ ചെന്നാൽ കൂടി തന്നെത്തന്നെ പട്ടത്തിൽ ചു
റ്റമൂന്നു എന്നും മെമ്പരക്കുലിയുടെ മകനാണ് റിച്ച
സൽത്താൻ എന്നും മറ്റും അല്ലാതെ മതസംബന്ധ
മായ അതൊന്നു വരിപ്പാകട്ടെ സദാചാരമന്മാരാം
കളെ ആ കുട്ടികൾക്കു അവിടെ നിന്നു സിലിക്കുന്നി
ല്ലാ. മനുഷ്യരെ ദുർവൃത്തികളിൽനിന്നു കാത്തു ര
ക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു മതം പ്രബലമായ ഒരു കേന്ദ്രമാ

കുന്ന്. ഏതൊരു ജാതിക്കാരനും മതവിശ്വാസംകൂടാതെ നന്നായ അടയ്ക്കൽ പ്രകാരം കേഴ്ത്തില്ല. അത്ര ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള മതസിദ്ധാന്തം ഏതെന്നതുകൂടി അറിയാതെ ഒരു വീട് - ഒരു കുറുക്കൻ - പൂച്ചക്കുറുപ്പു കുറുപ്പു, എന്നും കുറുപ്പു സമാധി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു വെല്ലുകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടും. യൗവനനാൾക്കും മനുഷ്യനും ഒരു വൈതരണി കടക്കുമ്പോൾ ഒരു കുറുക്കനായിട്ടുള്ളതെന്ന സർവ്വജനസമുത്തരമാണല്ലോ. ആ കാലത്തു നേരണിക്കു അമരം വാലെ കൊണ്ടുനടക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ ഞാറിൽ തൊണ്ണൂറു നാമ്പുതും അലകടത്തിൽ ചാടി താണോണികളാവാതെ എഴുപ്പം ബുദ്ധി കൂർത്തതും ധാരണാശക്തിയും ഉള്ളവരാണ് സന്മാർഗ്ഗി ആവണമെന്നല്ല. ബുദ്ധി ഉള്ളവൻ എന്തുവഴിക്കാണു തിരിഞ്ഞത് എങ്കിൽ അതിൽ വിപുലനാശം എന്തിനീക്കം എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. സ്കൂൾക്കുട്ടികൾ പത്തു മണിക്കു സ്കൂളിൽ ഹാജരാവേണമെന്നു വിജ്ഞാപനം. അതുവരും അവർ എന്തു പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു ചോദ്യമുണ്ടല്ല. നാലു മണി അടിച്ചാൽ എല്ലാവരും പോവാം. അതിനാലേയും അവർ എന്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്നും ചോദ്യമില്ല. സ്കൂൾ പരീക്ഷകൾ പഠിച്ചാൽ ഓസ്റ്റുകുരുംപും സമ്മാനവും ഉള്ളതല്ലാതെ കഴിക്കുകയെന്നു നാടല്ലിനെ കുറിച്ചൊരു അറിവുണ്ടെങ്കിൽ സമുദായം സമ്മാനം ഉൾക്കൊള്ളാത്ത അനേകങ്ങളും ഉപാധ്യം

യന്മാർക്കില്ല. ഒന്നാംവാംപുഷ്പകം കയ്യിൽ എടുക്കു
മ്പോഴേക്കു പൊകലപ്പോടി ഡപ്പി മടിയിൽ നൂതരി
ചുട്ടു വരെയ്യിൽനിന്നു എടുക്കുന്നതുതന്നെ വന്നാൽ
തകായി തീരും. വി.സ്തിയും സോധയുംകൂട്ടി ഒരു ക
ട്ടു അതിസ്സും അതിൽ ഇട്ടു കടിക്കുന്നത് ഉണ്ണുകാലത്തു
ളിൽ ദേഹത്തിന്നു ബഹു വിശേഷമെന്നു മാന്ത്രികം
കേരം. 'എന്നു അമ്പലം' 'എന്നു ഏകാദശി' കരിക്ക
ല്ലിന്നെ തെഴുകിട്ടും കേണന്നും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടും ഉള്ള
സകൃതം എവിടെ വേദമേവേണ്ട എന്നായിരിക്കും.
ഇരപരനെ, അവാന്ത ആകാകിലും കണ്ടിട്ടൊന്നാ
ഈ വക വിട്ടുകൊള്ളാം നാട്ടുപുറത്തു കിടക്കുന്ന മൃ
ഗമന്മാരാടല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷുപാരിച്ച നാഗരികരു ളാ
പിച്ച അസുസ്ഥന്മാരുടെ കോണ്ടുവന്നാൽ പറ്റു
കൊ എന്നും മറ്റും ധാരാളം പറയാവാനും. ഇതി
ന്നെ കേര കഴിയുമ്പോഴേക്ക് ഹിന്ദുവും അല്ല ക്രിസ്തു
വും അല്ല. ഒന്നും അല്ലാതെകണ്ട് ഒരു കൂത്താകി
രിയാതിരായി തീരും. റിപ്പബ്ലിക്കന്മാർ ആരാ
ണെന്നു പഠിക്കുമ്പോഴേക്കു താൻ ആകാണെന്നു കെ
ൾക്കും. സംസ്കൃതം തന്നേത്തന്നിരിക്കുമായിത്തീർന്നു.
അതിൽനിന്നു കറേജ്യൻറെ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നു ആവാ
മില്ലാൻ കൂടി വഹിതംതെക്കപ്പെട്ടു വെള്ളതപംകൂട
ഉപപോവത്തും പഠിച്ചു വരും. സ്വാതന്ത്ര്യം എ
ന്നതും താണേത്തന്നിതപം എന്നതും തമ്മിൽ തെറ്റി
വരിച്ചു തുലംമ അധികപ്രസംഗിതായി തീരും. ത

വെട്ടിൽനിന്നു ഉറവിപ്പാറി വല്ലതും ഉണ്ടാക്കി അത്
 തന്നെ ദ്രവ്യവും വല്ലതും കടം കിട്ടിയാൽ അത്
 അമ്മയെപ്പോലെയാക്കി തക്കിടി പറഞ്ഞു വല്ലതും വി
 ത്താൻ സാധിച്ചാൽ അത് പുളിപ്പിച്ചുവെച്ചു തു
 ണ്ടാകാൻ വീതിയിൽ ഒരു മാതിരിപ്പാടമുണ്ട് അത്
 തിരിവെത്തിട്ട് ചവിട്ടി പോകിപ്പാറി ചുമലിൽ ഒരു
 തെളിപ്പാടം വെട്ടിൽ ഒരു ചുരുട്ടം മടിയിൽ ഒരു
 പൊടിപ്പാടവും കയ്യിൽ ഒരു മുതൽവെയ്പ്പും ആയി
 ഒരു മുറിക്കുപ്പായവും ഇട്ട് കളവടകളിലും നിറത്തു
 കളിലുംകൂടി ലാത്തികൊണ്ടു നടക്കാനാൽ സാമർ
 ന്യം വരിപ്പാറി എന്നുവെക്കും. ബുദ്ധിയുള്ളവനാ
 ളെന്നകിൽ ഗ്ലാസ് പാടാൻ അധികവെട്ടിയും ഇ
 റേതെ വെട്ടാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വെട്ടുതാ
 ള്ളതിന്റെ കയറ്റം പോലെ ഗ്ലാസ് കയറ്റവും കി
 ള്ളം. ഒന്നാണു വെട്ടുകയും മുതിക്കും. പിന്നെ മരി
 മാശിക്കുള്ള പുറപ്പാടായി. അവിട്ടന്ന വെള്ളക്കാനാ
 വെട്ടായി വെട്ടുന്ന. മലയാളം മറയ്ക്കുടങ്ങും. വാലി
 തക്കമാവാതെ വല്ല പണിയുംവെട്ടുന്നതിൽകൂടി മുതൽ
 നാലു ഇംഗ്ലീഷ് വരുന്ന ഇടയിൽ പെക്കോത്താൽ സ
 വരിപ്പാത്തതുകൊണ്ടു ഒരു മാതിരി ജീവിച്ച് ഇംഗ്ലീ
 ഷുകാക്കും മലയാളികൾക്കും മനസ്സിലാവാൻ വെ
 ണ്ടുമാറി ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളമാക്കിയിൽ അ
 വും സംസാരം. ഇതിനെ ബി. എ ബി. എൽ. വ
 ണ്ടുകയും കൊടുത്ത് പുറത്തുവെക്കുമ്പോഴേക്കു തെളി

നെൽ മുതലൊല്ല മുറിഞ്ഞിരിക്കും. എങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കട്ടി അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥനായാൽ എല്ലാവരെയും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും ചെയ്യും എന്നു വിചാരിച്ചു കണ്ണും തുറിച്ച് ചിരി എഴുതിയാക്കി കൊണ്ടു കറുപ്പും ചുവപ്പും ഇരിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഉപ്പുവെട്ടെ ചുറ്റപ്പാട് ആ വഴിക്കു നന്നും അല്ല. ഉപ്പുവെട്ടെ ലത്തൂരിൽ ചവിട്ടാൻ തന്നെ ദൈവതയാണ്. കരണവെട്ടെ മേലത്തൂരിൽ എത്ര നാട്ടിലാണു നാട്ടല്ലെന്ന്. സോളിക്കാൽ മുതലായകാരും അമരികാരിൽ ഉള്ള ശ്ലോകങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൂടി നടപ്പുണ്ടോ. മലയാളത്തായ സമ്പ്രദായമെ സാമരില്ല. മിക്കത്തായതാകുന്നു. ആരംഭിതം ഭാഗം വേണം. ഏതെന്നാക്കു പൊടിവാറും. മലയാളത്തിലെ ആരംഭത്തോളം കണ്ടാൽ ആപ്രിക്കാർക്കു ത്തിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിനിയം. സ്ത്രീകളുടെ ഉടപ്പിനെ കുറിച്ചു തുടങ്ങുന്നവർ മറന്നിരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ അതാനും ഒരു മലയാളിയാണെന്നു പറയാൻ ദൈവതയായും. മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു ലത്തൂരിൽ അന്നിപ്പോകും. മലയാള സമ്പ്രദായം ബിലാത്തിയിലെ സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നതിൽ ഉള്ളതാണ് എത്ര വിശ്വീകരണമാണ്. കൂടിയും മുതലും വേണം ഏതെന്നാക്കു ആയും. മലയാളത്തിലെ ദൈവസ്ഥ ബിലാത്തിയോടെ സുഖമുണ്ടോ. മലയാളത്തിലെ ഉപേക്ഷിക്കുക

സമുത്പാദനം കണ്ടാൽ ആധാരം, ഇവ, ഇവർ ജീവിച്ചുകാലത്തു വേണ്ടവെന്നു തോന്നും. ഇതിനെ ലോകമെന്നു വാക്കുകി ഉപ്പു ക്കുറുപ്പുമാണ്. അതിന്നുതന്നെല്ലാം ബിലാത്തി. ആകട്ടെ നിലകണ്ടാൽ ആ തിരുതിവരും ബിലാത്തിയിലായിരുന്നു വളർത്ത് എന്നു തോന്നും. ഇതിനെ ഒരു ലോകത്തെയും പാകത്തെയും അനുഭവിക്കുന്ന പരിഭവാനു എന്നുകൂടി അറിയില്ലാതെ കട്ടിൽനിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു ജന്തുവിനെപ്പോലെ മരിമാരി വരിപ്പും കഴിച്ചു മടങ്ങിവരുന്നതു കണ്ടാൽ കച്ചം തോന്നും. ഇവ മനുഷ്യനു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പരിഭവാനം കൊണ്ടു ഉണ്ടായ ഗുണം എന്നാണു. ഇംഗ്ലീഷു വെള്ളംപോലെ വശം. ബുദ്ധി പാകത്തെയും ലോകപരിഭവാനവും വേണമെങ്കിൽ ഇനി ആദ്യം വല്ലതും നോക്കണം. എല്ലാ അതിശയം അവരുടെ സംരക്ഷണിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ടായ അനേകമർദ്ദകളും മറ്റകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉപ്പും ഇംഗ്ലീഷുപരിപ്പുനിമിത്തം മണ്ടുകൊടുത്തായി തീർന്നു. ഇംഗ്ലീഷു സംസാരിപ്പാൻ അറിയാത്തവരെല്ലാം പാകമാണെന്നു ഉപ്പുതന്നെകൂടി ധരിച്ചുകൊണ്ടു നട്ടു നട്ടപ്പം മർദ്ദിയും വളരെ പൂർണ്ണമാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടാൻ ഉപ്പു ക്കുറുപ്പു മോഹമാണെന്നു കിലും അവർ അടുപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടു വെള്ളക്കാരുടെ ഇടയിൽ നട്ടപ്പം മർദ്ദകൊ അറിവാൻ നിവൃത്തി

യുൾ ഇല്ല. അപ്പാൾ കര കഴിഞ്ഞാൽ തനിക്കു
തോന്നുന്നതു എന്നായിരിക്കും. ഒരു വെള്ളക്കരൻ
അടിയും തലയും നീട്ടിക്കണ്ടപ്പോൾ മൂപ്പനും നീ
ട്ടാൻ തുടങ്ങി. കറച്ചു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ അടികു
ളഞ്ഞു തല നീട്ടുക എന്നൊക്കെയാണെന്നു വിചാരി
ക്കുമ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങിനെ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു. മൂന്നര
മണി ആലാപനം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "ഈ
പക്ഷി കിടന്നിട്ടുണ്ടെന്നല്ല എന്നു തോന്നി. അന്നു
മുതൽക്കു അങ്ങിനെ ആരംഭിച്ചു. പിറ്റേന്നു രേഖപ്പാ
ളത്തു എന്നു തോന്നുകയാൽ രേഖയിൽ അങ്ങിനെ എ
ന്നും വെച്ചു. എന്നുവേണ്ട ഉദയമുതൽ അറുപതാം
വരെ ആയിരത്തോളം സന്ദേശമാണെന്നു സ്പിൽ ഉ
ദിച്ചതു എങ്കിൽ അതെല്ലാം മൂപ്പൻ നിയമമാണ്.
എന്നു കേൾക്കുന്ന ആകപ്പാടെ പരിച്ഛിന്ധിയെന്നാണെന്നു
ഒരു അഭിമാനംകൂടി വേറെ ഉണ്ട്. വെള്ളക്കര
ന്റെ വെള്ളപ്പൊക്കമെല്ലാം മൂപ്പൻ ശിക്ഷയല്ലെന്നാണ്.
അവൻ എവനാലും അന്യങ്ങളായ ചില ഗുണങ്ങൾ
ഉള്ളതു കണ്ടു എത്തിട്ടുംകൂടി ഇല്ലെന്നും. ഇങ്ങിനെ അ
നവധി ദൃഢം വ്യയം ചെയ്തു ഇംഗ്ലീഷുപഠിച്ചു കണ്ണും
പാണകയും അറിയില്ലാതെ കണ്ടോസത്തിലെ അ
ന്യായമായി തീരുന്ന പ്രമാണികളെ കാണാൻ
ഈ ഇംഗ്ലീഷുവലയിൽ പിണയാത്തവൻ അഗ്രഹം
നെന്നു പറയണമെന്നും. ഒന്നും അറിയാത്തവൻ
ആ തലയിൽ നില്ക്കും. അവനെക്കൊണ്ടു നാട്ടിനു

യരതാമ ഗുണവും ചെമ്പും കഴികയില്ലെങ്കിൽ
 ദോഷത്തിന്നു അവൻ ശ്രാണിയല്ല. ഈ കല്ലുവെട്ടു
 ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ആ റിലയിൽ നില്ക്കുന്നതല്ല. അ
 വൻ സർവ്വജ്ഞനാകയാൽ സർവ്വവും വല്ലാതാണ്. അ
 നിന്നു അറിവില്ലാത്തതെല്ലാം നിസ്സാരം. തന്നിന്നു അ
 നസ്സിലാവത്തതെല്ലാം അബദ്ധം. ഇങ്ങിനെയാണു
 ധാരണ. ഇതോടുകൂടി വല്ല സകാരമുണ്ടാകയും
 കിട്ടിപ്പോയാലത്തെ കഥ പറയണമൊ. “മഹാ
 ബ്രഹ്മ സാരപരം” എന്നുപോലെ ആയിത്തീരും. പ്ര
 തപലഭവകരപരൻ ഈ മഹാൻ തന്നെ. താൻ ഇംഗ്ലീ
 ഷുപണ്ഡിതനായി ഉദ്യോഗവീരം കയറുന്നതിന്നു മ
 ണ്യ പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നു നാട്ടുകാരെല്ലാം ആയി
 രംകാതം ഭാരമായി അകുന്നുപോയി. ഭൂപ്പതം അമ്മ
 യും മാത്രം ഒരു ജാതി വേറെ. മറ്റു സകലരും ഭൂപു
 ത്രാൻ. ആകപ്പാടെ താൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനമ്മെപറ്റ
 ഉണ്ടായ ഒരു പ്രത്യേകവംശമോ എന്നു ചോന്നിപ്പോ
 ക. ഈ സാധുവിന്റെ തലതിരിച്ചിലിന്നു കാര
 ണം എന്നതാണ്. ബാല്യത്തിൽ വേണ്ടതുപോലെ
 വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഇമ്മാളുടെ കണ്ണി
 നു ഇത്ര തിരിയം ബാധിക്കുന്നതൊ, വെള്ളക്കാരെ
 നാട്ടിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം എന്റെ സ്നേഹി
 തൻ സവിസ്താരമായി ഒരു ഭിക്ഷുക്കു എന്നോട് പര
 ണമു. അമ്മുക്കട്ടപ്പോൾ അവർ യോഗ്യത സിദ്ധിക്കു
 ന്നതു കാരമല്ലെന്നു എനിക്കും തോന്നി”.

ഇ—“അപ്പക്കട്ട ഞാൻ ഒരു ചോദിക്കട്ടെ. ഉള്ളത് എന്തോട പറയെ?”.

പ—“(വിസ്മയപ്പെട്ട്) അമ്മോട ഞാൻ എന്തൊക്കെ ന്നു കളുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്?”.

ഇ—“നീയും വക്കീൽ പറഞ്ഞോടൊക്കെയും തമ്മിൽ വല്ല നീസെയും ഉണ്ടോ?”.

പ—“ഞാനും അമ്മോടയും തമ്മിൽ വളരെ ലോംഗ്തെ ന്നല്ലോ, അമ്മക്ക് എന്തെ അങ്ങിനെ ഒരു ഗത തോന്നിയത്?”.

ഇ—“നീയു പുതിയ ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ഒരു പുരപ്പാട സമ്പ്രദായം പറഞ്ഞില്ലേ! അപ്പോൾ പറഞ്ഞോടോ രാകെ മുമ്പിൽ നിൽക്കി കാരണാടി നോക്കി പറയു പേരെല്ല എനിക്കു തോന്നി. അതുപോലെ, വെള്ളക്കു രക്ഷികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം നിന്റെ സ്റ്റോറിതൻ പറഞ്ഞു എന്നല്ല പറഞ്ഞത്. ആ സമ്പ്രദായം എങ്ങിനെയൊക്കെയാണു് കേൾക്കട്ടെ?”

പ—“വെള്ളക്കാരന്റെ നാട്ടിൽ ഉള്ള സ്കൂൾസമ്പ്ര ദായംതന്നെ ഇതുപോലെയാണു്. കുട്ടികളുടെ സം മക്കണയും ശിക്ഷാരക്ഷകളും എല്ലാം അതതു സ്കൂളിലെ പ്രധാനോപാദ്ധ്യായൻ വകലായിരിക്കും. ഈ സ്കൂളു കൾക്കു ബോൾഡിംഗ് സ്കൂൾ എന്നൊ മറ്റൊരു ആണു ന്നെ പേര്. ഒരു കുട്ടിയെ ആ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുവരു ത്താൽ ആ കുട്ടിയുടെ മക്കിതറവാതിട്ടു സകല അറക്ക രാങ്ങളും അവിടെ നോക്കിക്കൊള്ളും. പണം നേരിട്ടു